

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 80 - květen 2015



PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124



**KOUZLO DABINGU
V SOUPEŘÍ AJTÍK 2015**

STR. 32

PÁR SLOV ÚVODEM

Je to už opravdu hooooódně dlouho, co vyšlo předcházející číslo Puclíka, a tak jsme měli v těchto dnech docela fofr, abychom zpracovali to množství materiálu a informací, které se za tu dobu nashromáždily, a aby číslo osmdesát spatřilo světlo světa.

Pomalu se dostáváme do finální fáze letošního školního roku. Do prázdnin zbývá pět týdnů, začíná se finišovat se známkami, písemka stíhá písemku a v žákovské knížce se zaplňují poslední chlívěčky s jejich hodnocením. To je ta stránka nepříjemná. Ta druhá je ale mnohem snesitelnější - čeká nás maratón školních výletů, které si jednotlivé třídy naplánovaly, a někteří mají před sebou i nějakou tu exkurzi. Blíží se i Mezinárodní den dětí, který bývá také ve znamení různých zábavných programů. Zkrátka nebude se už tak moc sedět v lavicích a vyrazí se víc do světa...

Jako každý rok chystáme i letos ještě jedno závěrečné číslo Puclíka, které vyjde těsně před koncem školního roku a bude věnováno hlavně výletům. **Vyzýváme tedy všechny třídy, aby se s redakcí podělily o svoje zážitky, protože by byla velká škoda, kdyby právě váš výlet v tom příštím čísle chyběl.** A nezapomeňte na obrázky - foťte, foťte, foťte!!!

Ale teď už přejeme příjemné počteníčko...

Redakce



CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **25.-26. 05. 2015** Zážitkový pobyt v Zubří
7. ročník
- **01. 06. 2015** Mezinárodní den dětí
individuální zábavný program tříd
- **25. 06. 2015** Oslavy 135. výročí otevření školy
slavnostní program pro veřejnost
- **25. 06. 2015** Vyřazení žáků 9. tříd
slavnostní předání vysvědčení
- **26. 06. 2015** Vysvědčení



PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Paní učitelka Svobodová si nedávno při výuce angličtiny v 9.B přivodila pracovní úraz. Při vysvětlování třetího kondicionálu se rozohnila nad neschopností žáků pochopit toto učivo tak, že začala bušit kotníkem ukazováčku levé ruky do tabule natolik intenzivně, až si vyrobila parádní modřinu. Někteří učitelé zkrátka učí s takovým nasazením, že ve snaze rozšířit žákům obzory za každou cenu klidně obětují i vlastní zdraví ☺. A věřili byste, že je to těm dětem úplně fuk? Věřili, že jo... ☺
- Velice originálně slavili nedávné čarodějnice v 7.C. Učitelům hned při vstupu do třídy rozdávali pavouky, myšky a jiné fujtajblíky, měli dokonce i pytlík se slizem a gumovým hadem... Moc hezkej nápad. Akorát si možná neuvědomili, že jsou mezi námi i lidé, kteří mají z některých živočichů doslova fóbii, takže pro ně je šáhnutí do pytlíku s hadem - byť gumovým - infarktovou záležitostí. Ale zase je to elegantní způsob, jak učitele hned na začátku hodiny totálně uzemnit ☺.
- Paní učitelka Renata Slámová se rozhodla, že podpoří školní oslavu Dne Země, která probíhala na Vratislavově náměstí, a vyběhla před školu jen tak cvičně „si zatřídit“ odpad. Tady ji ale čekala studená sprcha! Obsluha stanoviště v čele s Pavlem Kubíkem z 9.A ji načapala, jak do papírového odpadu automaticky zařadila i papírové kapsníky. Ale paní učitelko, doveďte si představit ty miliardy bacilů, které by poletovaly kolem lidí pracujících na třídící lince? Paní učitelka si uvědomila, že vlastně léta letoucí netřídí papírový odpad zcela správně, a tak se šla raději uklidnit nalepováním víček na obří zeměkouli. Z toho jasně plyne, že Den Země a jeho oslava má něco do sebe ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Prodaná nevěsta z 8.C	3
▪ U hasičů	3
▪ Lyžák osmiček na poslední chvíli	4
▪ 135. výročí otevření 1. ZŠ	6
▪ Sedmá noc v útrokách školy	7
▪ Praha hostila třídu 9.A	8
▪ Anketa	9
▪ Sloupečky	12
▪ Vyzvídali jsme... ..	14
▪ Kouzelná sobota se sklem	19
▪ Tajemná prehistorie	20
▪ Elektrotechnická olympiáda	22
▪ Nicholas Winton - Síla lidskosti	23
▪ Ekofanda	24
▪ Perličky z naší školičky	30
▪ Mladý zahrádkář	30
▪ Na slovíčko... ..	31
▪ Ajtík 2015	32
▪ Dopravní soutěž BESIP	34
▪ Elektřina a Bible	35
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	36



PRODANÁ NEVĚSTA Z 8.C

Jednoho dne jsme v literatuře v 8.C probírali Prodanou nevěstu. V naší třídě se to samozřejmě neobešlo bez názorné ukázky, kterou ztvárnili: Beata Dudová jako Mařenka, Tomáš Chudoba jako Jeník, Michal Vago jako Kecál (dohazovač), Jirka Krejčík jako Krušina, Michael Dvořák jako Mícha a Honza Bartoň jako Vašek. Drobný problém byl ale v tom, že Bea se k Tomovi nechtěla moc tisknout, a tak jí to paní učitelka Renata Slámová musela ukázat. Toma (Jeníka) objala tak, až mu málem vyrazila dech ☺. V tu chvíli se z řad diváků samozřejmě ozval bouřlivý smích. Jediný, kdo se nesmál, byla Bea. Toma i nadále odmítala obejmout a dodala: „No, tak jako já se tam s ním nebudu nějáák to, že jo, pusinkovat!“

Další hodinu pak pro zopakování Michal - Kecál a Tomáš - Jeník předčítali část, ve které Kecál přemlouvá Jeníka, aby se vzdal Mařenky. V tu chvíli ale paní učitelka dostala skvělý nápad. Pustila video, ve kterém je celá tato část zazpívána. Oba pak museli zazpívat tuto část na playback. Klukům to moc šlo a ani nebylo poznat, že by to snad nezpívali oni. Vždy totiž otočili hlavu tak skvěle, až to vypadalo, že na jevišti nejsou poprvé. Nakonec pod nátlakem třídy kousek zazpívali sami a opravdu jim to šlo! Já si dokonce myslím, že kdyby Bedřich Smetana složil svoji operu až dnes nebo kdyby Tom s Michalem žili v té době, tak by svoje role určitě dostali a mohli si je zahrát na prknech Národního divadla ☺.

Nina Křížová, 8.C

U HASIČŮ

Děti z prvních tříd byly pozvány dne 30. dubna 2015 panem Ondřejem Novákem na stanici sboru dobrovolných hasičů. Ti je velice srdečně uvítali a ochotně provedli celým objektem. Děti si mohly vyzkoušet hašení vodou, zafixování do nosítek a nebo nasednutí do nového hasičského vozu. Prohlédly si stanici, hasičskou výstroj a vybavení vozů. Přálo nám i počasí a téma večerního pálení čarodějnic. Děkujeme za hezky připravený program.

Mgr. Marie Budíková

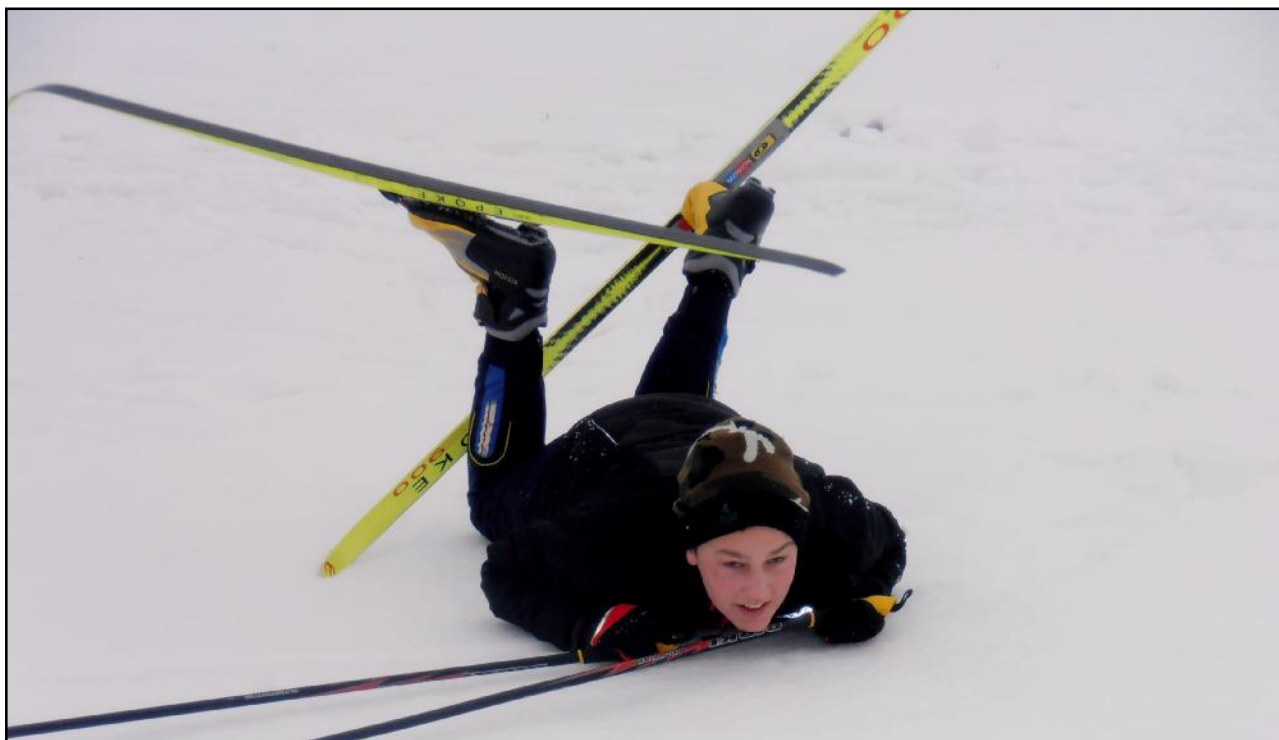


LYŽÁK OSMIČEK

Tereza Šebková, 8.C

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Kvůli nedostatku sněhu nemohly sedmičky minulý školní rok vyjet na lyžák, a proto jsme si to vynahradili až letos. Od doby, kdy jsme bráždili zasněžené pláně, už sice uplynulo hodně vody a roční období se posunulo do plného jara, ale určitě stojí za to se do bílé stopy alespoň několika vzpomínkami vrátit....



Proč? Za co? Konečně! Ano! Takovéto hlasy se ozývaly, když nám učitelé oznámili, že se v půlce února uskuteční náš lyžák. No a tak nám nezbylo nic jiného, než se s tím nějak srovnat. Hned první den našeho výcviku jsme se dostavili do průjezdu, kde jsme si všichni namazali lyže a zkontrolovali si všechny věci, které potřebujeme.

Potom už přišli naši učitelé a mohli jsme vyrazit směrem k jatkám. Tam si všichni nasadili lyže a začali lyžovat, nejprve jsme se ale rozjížděli. Za mnou jela paní učitelka Kle-

mentová, která mi radila, jak to mám správně dělat, jenže potom jsem to nějak neubrzdila nebo co a už jsem letěla. Paní učitelka si ustlala hned vedle mě ☺.

Potom už začala jízda, která měla ukázat naše lyžařské schopnosti. Všichni jeli po rovince a potom do kopce, kde jsme se dověděli, v jaké skupině budeme. Ty nejlepší lyžaře - tedy první skupinku - vedla paní učitelka Kovačičová, druhou skupinku pan učitel Jurek, třetí měla paní učitelka Knapčoková a čtvrtou skupinku vedla paní učitelka Klemento-

vá. Já jsem byla přidělena do třetí skupiny. Potom už jsme se rozjeli do všech světových stran.

První a druhá skupinka se vydala k hotelu Ski a my jsme společně se čtvrtou skupinkou jeli na Penzion Vrchovina. Ale měli otevřeno až od jedenácti, tak jsme jeli ještě kousek ke koupališti, kde je takový mírný kopeček. Ten se stal osudný pro Míšu Heralovou, která při jeho zdolávání spadla přímo na hlavu, a tak si odvezla na památku z lyžáku hezkou odřeninu na tváři ☺. První den byl za námi...

Další den na nás čekal špatný sníh, ale odhodlaně jsme vyrazili. První skupina se vydala na Tři Studně do Hotelu Pavla, jeli přes Vlachovice. Druhá skupinka vysupěla na Maršovskou rychtu. My společně se čtvrtou skupinkou jsme chvíli trénovali u jatek a potom jsme se vydali k hotelu Ski, kde jsme si dali vynikající čokoládu. Poté jsme ještě jako správní sportovci trénovali na tratích, a dokonce jsme závodili ve štafetách. A také jsme velice dobře „stříleli“ hůlkami do terčů.

A byl tu třetí den... První skupinka vyrazila opět k Hotelu Pavla, ale tentokrát to vzali přes Medlovské údolí. Druhá skupina se vydala ke stejnému cíli, ale vzala to horší cestou, tedy přes Vlachovice. A my? My jsme se tentokrát vydali na Maršovskou rychtu. I když jsme si mysleli, že ten hrozný kopec nezvládneme, naštěstí jsme to jako zdatní sportovci dali ☺. Myslím, že všichni byli rádi, že si mohou o víkendu alespoň trochu odpočinout.

Po víkendu jsme opět nasadili lyže a vydali vstříc novým dobrodružstvím. První skupinka se vydala na Tři Studně do Hotelu Martin, ale tam je nevzali, tak dojeli opět k Pavle. Druhá skupinka namířila k Pavle rovněž, ale vzali to tentokrát tou lehčí cestou přes Medlovské údolí. Třetí a čtvrtá skupinka se znovu jela podívat na Maršovskou rychtu, ale nejprve musela vysupět mnoho kopců - ale za ty hranolky to určitě stálo ☺.

A byl před námi poslední den našeho lyžařského kurzu. Bývá zvykem, že poslední den lyža-



ku jsou vždy závěrečné závody. Rozdělili jsme se do dvou kategorií a každá z nich měla jinou trasu. Samozřejmě že 1. kategorie měla trasu delší a zde se na 1. místě umístil Daniel Pintera, 2. místo obsadil Jiří Krejčík a bronzovou medaili si odnesl Vojtěch Hadač. U dívek skončila na 1. místě Kristýna Benešová, druhé místo si odnesla Lucie Kosourová a třetí místo patřilo Kláře Vencálkové.

Ve 2. kategorii si 1. místo připsal Václav Trödler, 2. místo získali se stejným časem Michael Dvořák a Jan Palaščák a třetí místo si odnesl Michal Žák. Mezi dívkami vyhrála Lucie Kadlecová, stříbrnou medaili dostala Iva Šmídová a třetí místo si připsala Michaela Heralová. Na závěr našeho lyžařského kurzu jsme si všichni za odměnu dali v Penzionu Vrchovina hranolky a kofolu.

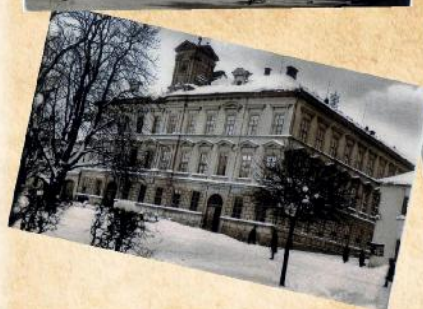
Na závěr pár příhod, které se nám staly:

- Michalu Vagovi spadly při jízdě kalhoty.
- Vojtovi Hadačovi se podařilo zlomit lyži.
- Aničce Kosourové se rozbilo vázání zrovna ve chvíli, když jela závěrečný závod.
- Erik Popelka se asi chtěl vykoupat, a proto málem sjel do potoka.
- Jirka Lukášek se do lyží tak zamiloval, že je nechtěl za žádnou cenu sundat a jezdil s nimi i po blátě. Vydržel také jeden celý den s rozlepenou botou ☺.

Právě tyto zážitky jsou to, co si budeme pamatovat do konce života. Myslím, že jsme si všichni tento lyžák užili, bylo to určitě mnohem příjemnější než sedět v lavici ☺. Určitě bychom si to klidně zopakovali znovu...

135. výročí otevření 1. základní školy v Novém Městě na Moravě

*Dovolujeme si vás srdečně pozvat na oslavy 135. výročí otevření
základní školy, které se uskuteční
dne 25. června 2015*



1. základní škola
Nové Město na Moravě

DOPROVODNÝ PROGRAM

Komentované prohlídky školy (15:30, 17:00, 18:00, 18:30)

Den otevřených dveří (15:00 – 18:00)

Rozsáhlá výstava historie školy
Síně absolventů a učitelů (fotogalerie)
Jan Štursa – panelová výstava
Ekologická výstava

Tvořivé dílny na náměstí před školou (15:00 – 18:30)

Facepainting (zdobení tváře speciálními barvami)

Loutková divadélka (6. ročník)

Prezentace ZŠ Slavkovice (odloučené pracoviště)

Prezentace školního časopisu Puclík

Občerstvení, možnost posezení na školním dvoře

HLAVNÍ PROGRAM

*Bude probíhat před budovou školy
(při nepříznivém počasí bude akce přesunuta do budovy školy)*

15:00 Zahájení oslav 135. výročí

Asaf & Libor Orel (bubenický soubor)

15:20 Princess (mažoretky z DDM)

Carmen (mažoretky z DDM)

15:30 Úvodní slovo

Mgr. Otto Ondráček
Michal Šmarda

16:00 Dětský svět (kulturní vystoupení žáků 1. stupně)

17:00 Frankenstein band (hudební skupina)

17:30 Letní mejdan (Aerobic team M. Hradilová)

Fred a Vilma Flintstoneovi (Aerobic team A. Benešová)
Lidové tance (7. ročník)
Aerobic (8. ročník)

18:00 – 21:30 Frankenstein band (hudební skupina)

19:00 – 21:00 Slavnostní vyřazování žáků 9. ročníků
kulturní dům

21:30 Fireshow Pyrotterra (akční ohnivá show)

Moderuje Jiří Janíček



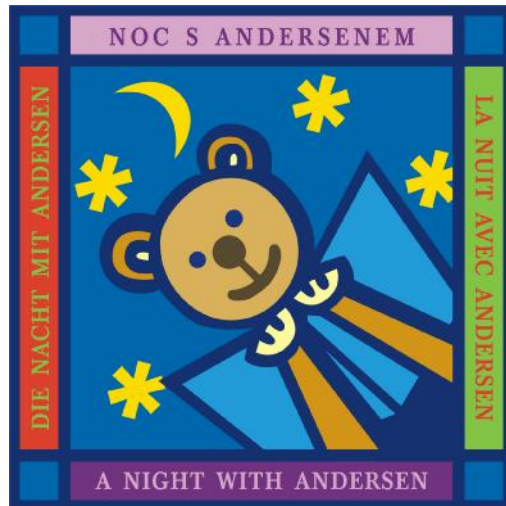
Mgr. Pavlína
Poláčková

SEDMÁ NOC V ÚTROBÁCH ŠKOLY

Letošní již sedmá Noc s Andersenem na naší škole, kterou si užili žáci čtvrtých tříd, byla věnována nejen tomuto autorovi, ale také Janu Drdovi, který by 4. dubna oslavil své sté narozeniny.

Informace o spisovatelích doplnila výroba leporela a nechyběla ani tradiční noční procházka při svíčkách. Někdo se bál víc, jiný méně, ale nakonec to zvládli všichni, dokonce i naši druháci, kteří nocovali ve školní družině a do „velké školy“ se přišli jenom podívat.

Ranní vstávání bylo ve znamení rozladění – většině účastníků chyběly měkoučké domácí postýlky, které samozřejmě karimatka ani spacák nenahradí. Po snídani se všichni rozešli do svých domovů se slovy: „Bylo to fajn, ale teď se jdu pořádně vyspat“.



JAK TO BYLO O VELIKONOCÍCH...

Mgr. Pavlína Poláčková

Žáci obou našich čtvrtých a pátých tříd navštívili v předposledním a posledním březnovém týdnu Ekologické informační centrum Krátká u Sněžného.



Jednalo se převážně o tvořivý a zážitkový výukový program, v jehož průběhu si vyrobili některé tradiční velikonoční předměty. Nechybělo ani pečení jídášů z kynutého těsta a zdobení vajíček pomocí přírodních materiálů.

Žáci se zamysleli se nad významem Velikonoc a zahráli si hry, které dříve patřily k životu venkovských dětí. Zkrátka a dobře - nové poznatky a vědomosti získali v jiném než školním prostředí...



Kristýna Tatíčková, 9.A

PRAHA

HOSTILA TŘÍDU 9.A

Ve středu 6. května 2015 se naše třída sešla u kulturního domu. Důvod byl jasný - čekala nás exkurze do Prahy. Tříhodinová cesta utekla docela rychle a my byli v Praze...

Naši první zastávkou byl památník na Vítkově. Tam si nás rozdělili do skupinek podle přelomových let v českých, respektive v československých dějinách - rokem 1918 počínaje a rokem 1989 konče. Každá skupinka po dlouhém přemýšlení a občas s výpomocí paní

učitelky přišla. Ostatním jsme shrnuli vše důležité z daného roku a čekal nás další úkol. Dostali jsme pracovní listy a vydali se vstříc expozicím.

Dalším zastavením bylo mauzoleum Klementa Gottwalda. Prohlédli jsme si místnost, kde bylo tělo tehdejšího prezidenta

vystavováno, a dokonce i pitevnu. Poté jsme vyšlapali několik úmorných schodů na vyhlídku. Náš výkon byl po zásluze odměněn krásným pohledem na Prahu. Udělali jsme si tradiční třídní fotku a zase hurá dolů.



Předposlední zastávkou bylo Armádní muzeum na Žižkově. Bylo rozděleno do určitých sektorů: 1. světová válka, období první republiky a 2. světová válka. V každém sektoru byly vyobrazeny zbraně typické pro toto období nebo třeba vojenské uniformy.

Posledním bodem našeho programu bylo nákupní centrum. Došli jsme na autobusovou zastávku, kde jsme počkali na náš autobus a pak už nás čekal samotný rozchod. Každý si v tak velkém centru něco našel - ať už KFC nebo obchody s

oblečením, které obzvlášť holky braly útokem.

Hodinka rozchodu byla rázem pryč a pak už nás čekala jen cesta domů. Všichni jsme se v pořádku vrátili a snad i o něco chytřejší jsme se rozptýlili do svých domovů.



ANKETA

**TENTOKRÁT
O DRBECH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

„Už jsi to slyšela? Máňa prej má novýho chlapa a hrozně prachatýho.“ „No jo, máš pravdu, já jsem ji tuhle viděla s nějakým chlápem. Měla vobarvený vlasy, novej kabát i boty, to jí teda určitě koupil von... Ale zdál se ti mně nějak divnej, úplně plešatej, trochu kulhal a taky šilhal, ale na zahrádku bude asi dobrej. A jestli má prachy, tak to ho vo ně Máňa fofrem připraví...“

Známe to všichni. Drby a drbny. Existují nejspíš od doby, kdy se člověk naučil mluvit, a určitě je nečeká brzký zánik, protože vždycky se najde někdo, koho náramně zajímá, co se děje kolem jiných lidí. Drby jsou většinou spojovány se ženami, ale oni i pánové občas dokážou některé informace hbitě získávat a ochotně šířit. No a tak nás zajímalo, jaké zkušenosti máte s touto ryze lidskou činností právě vy... Našlo se jen pár jedinců, kteří byli ochotni odpovědět v naší anketě otevřeně. Asi je to opravdu dost choulostivé téma, takže jsme anonymitu účastníků zachovali...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Znáš nejnovější a nejsledovanější drb internetu?
- 2. otázka:** Víš o nějakém drbu z naší školy?
- 3. otázka:** Které drby nejčastěji čteš na internetu?
- 4. otázka:** Jakou stránku nebo jaký bulvár, kde se dají zjistit drby, znáš?
- 5. otázka:** Jaké pomluvy se podle tebe šíří nejrychleji?

Chlapec z 6.B

1. Ukrajinské bojiště.
2. Nezajímám se. Nejsem drbna.
3. Parlament. Někdy je to tak hrozná sranda, až se válím po zemi.
4. Aktuálně.cz, Novinky.cz
5. Zeman. Všude a na každém místě.

Dívka z 6.A

1. Nevím, mám zákaz na počítač.
2. Fotky. Křížek nabaluje šestáčky.
3. Vztahy, znásilnění.

4. Tn.cz, Kosmopolitan.cz
5. Fotky. Videá.

Eva Mošnerová, 6.B

1. Nahé fotky celebrit.
2. Nevím.
3. Kdo co nafotil za fotky.
4. Blesk.
5. Nepravdivé drby.

Dívka ze 7.A

1. Chřipková epidemie.
2. Jichová a její vztahy.
3. Drby nečtu. Radši.
4. Facebook. Postačí.
5. Vztahy.

Dívka z 8.C

1. Dvojnice Kathy Perry.
2. Adam Procházka se nechal předělat na holku. Jára Nedvěd z 8.B hledá pomocníka ke svým dívkám, protože je prý nestihá.
3. Nevěry, vztahy.
4. Idnes.cz, Blesk, Expert.cz
5. Vztahy, nevěra, vzhled...

Dívka ze 7.B

1. Nevím, nesleduji.
2. Ona chodí s ním.
3. Netuším.
4. Blesk.
5. Nepravé drby.

Katka Kubcová, 8.B

1. Nevím. Nepamatuji si.
2. Fakt nevím. Žádný drby.
3. Politické aférky.
4. Prásk.cz, Blesk.
5. Prezidentovy hlášky a kde co udělal.

Dívka ze 7.C

1. Bomba na hlavním nádraží.
2. Ona chodí s ním.
3. Psí drby.
4. Facebook.
5. Celebrity a jejich drby.

Dívka z 8.A

1. Biatlonistka umřela při závodu.
2. Altová a její vztahy.
3. Žádný nečtu.
4. Facebook.
5. Kdo s kým.

Dívka z 9.B

1. Biatlonistka umřela při závodu.
2. Kateřina Brožová.
3. O vztazích.

4. Facebook.com
5. Katka Brožová.

Lenka Bukáčková, 9.C

1. Nesleduji.
2. Neřeším nějak.
3. Nečtu.
4. ...
5. Zajímavé.

Youtuber z 6.C

1. Miloš Zeman a jeho aférky.
2. Holky.
3. Miloše Zemana a různé blbé.
4. Facebook.com
5. Miloš Zeman.

Chlapec z 8.A

1. Francouzští teroristi a bomba v Paříži.
2. Altová a Jinek.
3. Jaký tam zrovna jsou.
4. Blesk.
5. O vztazích. Kdo s kým.

Chlapec z 8.C

1. Biatlonistka umřela v závodu.
2. Říká se, že na záchodech žije tajemná příšera Stanislav a žere toaletáky.
3. O slavných lidech a jejich fotkách z galavečerů.
4. Prásk.cz, Super.cz
5. O nevěřácích.

Adam Procházka, 9.B

1. Kristen Stewart nafotila nahé fotky.
2. Nevím. Jsem špatná drbna.
3. Nahé fotky.
4. Fanda.cz
5. O těch lidech, co je nemají rádi ostatní, jsou bohatí a mají všechno.

Pavel Svoboda, 9.C

1. Ukrajina a její válka.
2. Má být zprovozněná wifi ve škole. Zamlouváme si s Fandou heslo.
3. Nečtu.
4. Neznám. Nejsem drbavý typ.
5. Kdo s kým.

Anketu žáků připravily Michaela Heralová a Valérie Bártová, 8.C

UČITELÉ

- 1. otázka:** Slýcháte někdy drby o sobě?
- 2. otázka:** Když už drby slyšíte, máte zlost, nebo vás to nechává v klidu?
- 3. otázka:** Odkud se dozvídáte bulvární drby a na jaké téma?
- 4. otázka:** Stala nebo stává se z vás někdy „drbna“ ☺? Kdy nejčastěji?

Mgr. Martina Janíčková

1. Čas od času se najde nějaký hlupák a omezenec, který je schopen od základu vymyslet cokoliv. Bohužel. Tito lidé s bujnou fantazií by měli své síly investovat třeba do psaní románů. Tam je fikce povolena.
2. Nejprve mám zlost. Dodnes jsem nepochopila, co k tomu ty jedince vede. Pak mi nezbyde, než nad tím mávnout rukou. Co člověk nadělá? Na čelo si psát nic nebudu.
3. Já se většinou něco dozvím spíš úplnou náhodou. Když je člověk v nesprávný čas na nesprávném místě. Drby typu co si kdo koupil, kdo udělal jakou ostudu, co měl kdo na sobě nebo kde kdo s kým apod. jsou mi odporné. Zastávám názor, že každý si může - v mezích zákona a slušného chování samozřejmě - dělat, co chce.
4. Já pevně doufám, že toto označení je mi na míle vzdálené. Pokud mi někdo něco svěří, dál to nešířím. Snad mě tak vnímají i ostatní.

Mgr. Hana Knapčoková

1. Zatím se ke mně o mně nic nedoneslo, ale kdoví... Třeba se během této ankety o sobě něco zajímavého dozvím... ☺
2. Záleží na tom, oč jde. Pokud by někomu ublížily či urazily, takovým se vyhýbám. Jinak jsem nad věcí.

3. „Bulvár drby“ si občas přečtu na Blesk.cz nebo zhlédnu Prásk! Přece si nenechám ujít nové aktuální a zajisté pravdivé informace o Ornelle nebo božském Karlovi ☺!
4. Samozřejmě si občas ráda popovídám a zjišťuji, co se děje, ale drbna? No, možná trošinečku, asi jako každá ženská ☺.

Mgr. Jitka Matoušková

1. Když se nad otázkou zamyslím, nejdřív mne napadne, že asi záleží na tom, jaký ten drb je. Co si budeme povídat, každý člověk je trochu ješitný, takže asi ty kladné drby slyšet může a záporné raději ne. Vadí mi, když jsem objektem většího zájmu ostatních - ať v dobrém či špatném. Drby o sobě neslychám, a pokud existují, raději je nechci slyšet.
2. Pokud by to byl opravdu zlý drb, který by mi chtěl ublížit, tak je lepší ho z hlavy vymazat, protože svým rozčilováním bych udělala radost člověku, který mi právě ublížit chtěl a ten drb vyrobil.
3. Ale někdy si občas nějakou písemnou drbnu přečtu, ale moc mne to duševně neobohacuje. Kdo, co, jak a s kým? Lidé, kteří jsou objektem drbů v časopisech, jsou svou popularitou na nich často závislí nebo k nim sami dávají popud. Snad asi nejvíc láká čtenáře téma nevěry a společenských skandálů.

4. Tak to asi ne. Někdy se známými pokecáme, co je nového, ale s drby a pomluvami to nemá nic společného.

Mgr. Marie Budíková

1. Co je horší, než když se o vás mluví? Když už se o vás ani nemluví ☺... Obvykle o těch ostatních mluví ti, co vědí, že je třeba ukazovat na někoho jiného, ani nebyli vidět oni sami. Ano, znám ten pocit, když někam vejdu a nastane ticho, ale jen v případě, že se v místnosti nacházejí již výše zmiňovaní. A jak všichni víme, také vyhraněně ženský nebo mužský kolektiv má svá slabá místa. Zkuste si spočítat, v jakém poměru je to ve školství obecně...
2. Drby jsou slovo významu hanlivého. Neberu se moc vážně, takže mě mohou pobavit, někdy i rozesmát, jindy ale zamrzí. To by se minuly účinkem a už by se jim neříkalo drby, ale vtipy. Hledám v lidech vždycky to lepší, narodila jsem se s tím, ale přátelé: „Vocamcat', pocamcat'.“ ☺
3. Bulvár nečtu. Je mi trapně, jen když bych ho musela otevřít. Mám málo času i na čtení toho, co bych číst chtěla.
4. Snažím se tomu vyhýbat a hlídat se, ale musím se přiznat - baví mě odhalovat slabůstky „dokonalých.“ Víím, že se to nemá. Já víím. Ale někdy mi to prostě nedá. Nikdo není dokonalý...

Anketu učitelů připravily Veronika Fialová a Kristina Poulová, 7.C

DRBY

SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

V předcházející anketě jsme tolerovali, pokud chtěli její účastníci zůstat v anonymitě. Jenže znáte to - jak se něco šíří anonymně, často to nemívá daleko k pomluvě. Terka s Darkou - naše osvědčené sloupečkářky - se k problému postavily čelem, a tak si jejich názor na svět drbů a drben můžete přečíst v plné kráse...



TERKA

Kdo? Co? S kým? Kde? Kdy? Proč? Jak? To jsou asi ty nejčastější otázky, které padají v rozhovorech lidí, kteří řeší soukromé životy ostatních. Tedy jednoduše - prostě drbou. Důvod toho, že si lidé tak libují v propírání problémů jiných osob, samozřejmě spočívá v tom, že díky zjištění, že Mařku odvedle opustil manžel a vyhodili z práce, se ujistíme v tom, že naše pro-

blémy nejsou zas tak hrozné. A taky se utvrdíme v tom, že nejsme jediní lidi na planetě, kteří mají smůlu.

Přiznávám, že jako každá ženská si někdy ráda poslechnu šťavnatý drb nebo nějaké šokující novinky, ale je mi jasné, že to není správné. Každý z nás má vlastní život a ve většině situací záleží jen na nás, jestli je dokážeme obrátit ve svůj prospěch. A protože člověk je tvor nedoko-

nalý, ne vždy se mu to podaří. Ale nikdo z nás si nezaslouží, aby se za každý svůj krok a hlavně za každé své klopýtnutí stal terčem pomluv ostatních lidí, kteří jaksi zapomínají na to, že mají svoje životy a problémy, které by měli vyřešit.

Zajímavé na té naší lidské povaze je také to, že na lidech vždycky vidíme jen to špatné, soustředíme se na jejich špatné vlastnosti a všimáme si jen toho, co se jim tak úplně nepovedlo. Zkusme se všichni podívat trochu pod povrch a jsem si jistá, že uvidíte spoustu krásných vlastností, skvělých nápadů a věcí, které se vašim blízkým hodně povedly. Když mi někdo říká, že vždy chce nejprve u člověka poznat dobré vlastnosti, a když se ho potom po pár měsících zeptám, proč s ním nemluví, on mi odpoví tak, že mi o tom člověku vyličí všechny drby, které se dozvěděl.

Já přiznávám, že někdy občas zaslechnu nějaký drb, ale už ho nikdy neposílám dál. Když o tom přemýšlím, tak jsou drby hodně špatná věc, protože když se o nás někdo dozví něco hrozného, tak se nás najednou všichni začnou stranit. A toto mi nepřijde správné. Jsme jenom normální lidi, kteří se mohou mýlit.

Také by mě zajímalo, kdo ty drby vlastně vymyslel. Jestli nějaké babky v minulém století? Když jsem do vyhledávače napsala „drby historie“, hned na mě vyskočilo, kdo s kým, kdo má s kým dítě, kdo koho podvádí. Už se asi nikdy nedozvíme, kdo ty drby vymyslel. Dokonce ani ten Word nechápe slovo drby, kam ten svět spěje ☺?

A mimochodem, slyšeli jste už...? ☺

DARKA

Dnešnímu tématu jsem se vyhýbala, jak se říká, jako čert kříži, ale nedá se nic dělat, musela jsem začít psát. Uzávěrka se blížila, kolegové

v redakci už vraštili čelo, já byla nervózní z toho, že obvykle na poslední chvíli články neodevzdávám...

A tak je to tady. Prostě drby. Ne nadarmo se říká, že kde se sejde větší počet lidí, tam je ruka v ruce provázejí drby. Pomluvy prý bývají doménou žen, protože už významný švýcarský pedagog Pestalozzi řekl, že pomluva je prý pro ženu totéž, co pro světce svatozář. To je citát, který se mi opravdu líbil a musím se přiznat, že jsem si okamžitě představila některé (samozřejmě nejmenované ☺) dámy, jak je ta „svatá drbací obruč“ do té hlavy tak tlačí, až se jim podlamují kolena. I když nemám moc velkou představivost, docela mě to rozesmálo ☺. Ale abychom byli spravedliví, i pánové si občas rádi podrývají a musím říct, že už jsem se setkala i s takovými, kteří by leckteré dámy předstihli.

Pomluvy jsou řeči, které se nezakládají na pravdě, a právnická terminologie zná ještě pojem nactiutrhání – to je šíření sice pravdivých informací, ale takových, které mohou člověku ublížit nebo ho poškodit. Osobně si ale myslím, že je to vcelku jedno. Tak či tak to lidem v našem okolí ublíží a myslím, že někdy ti, co si rádi přisadí či někde seženou nějaký drb, snad nedomyslí ani následky.

Osobně se snažím pomluvat a pomlouváčům vyhýbat. U toho prvního se mi to snad daří, u druhého někdy bohužel méně, protože před určitými lidmi nemůžete zalézt do kanálu ☺. Ale možná je to doporučení a recept pro každého z nás. Když nebudou ochotní nasluchači, pomluvy se nebudou šířit. Protože - abych skončila stylově opět citátem: „Váš nepřítel i přítel spolupracují, aby ranili vaše srdce - jeden vás pomlouvá a druhý vám ty pomluvy donáší.“

Takže ať chcete nebo nechcete, ta špína na vás stejně ulpí, a i když chcete své kamarády varovat či upozornit, může se lehce vše obrátit proti vám...





VYZVÍDALI

TENTOKRÁT VYCHOVATELKA ŠKOLNÍ DRUŽINY VE SLAVKOVICÍCH

JSME

**IVANA
STAŇKOVÁ**



- přes dvacet pět let vede školní družinu v ZŠ Slavkovice
- je neuvěřitelnou studnicí skvělých nápadů, kterými dětem zpřijemňuje pobyt v družině
- nejraději pracuje v tichosti a nenápadně, říká o sobě, že „nerada vyčnívá“ ☺
- v rámci projektu Celé Česko čte dětem již několik let úspěšně organizuje Podvečerní čtení ve Slavkovicích
- ve volném čase se věnuje svému psovi Centymu, ale také ráda čte a chodí do přírody
- skvěle si odpočine u svého počítače
- dokáže si vychutnat dobré jídlo
- neřeší módní trendy, ráda nosí pohodlné oblečení
- na lidech si cení slušného chování, nesnáší aroganci, bezohlednost a lhaní
- nerada řeší konflikty a snaží se jim co nejvíce předcházet
- představu ideální dovolené má spojenou s přírodou, pohodou a milými lidmi kolem sebe
- není sportovní nadšenec, ale ráda poznává krásné kouty naší vlasti
- nejoblíbenější:

film	Lepší už to nebude, Světáci
skupina	Beatles, Divokej Bill
zpěvák	Freddie Mercury, Kamil Střihavka
kniha	Vezenkyně
spisovatel	Agatha Christie
jídlo	pečené brambory s česnekem
barva	modrá

Protože pro spoustu našich čtenářů nejste osobou příliš známou, budeme se na začátku našeho rozhovoru trochu seznámat. Odkud pocházíte a kde jste strávila dětství?

Moje rodná vesnice jsou Slavkovice u Nové Města na Moravě, tady jsem vyrostla, chodila do školy, později s mužem postavila dům a společně s dvěma syny tu žijeme stále...

Na co vzpomínáte ze svého dětství nejraději?

Vzpomínám na výlety trabantem s rodiči a bratrem po „vlastech českých“ ☺, na nekonečná dobrodružství s kamarády v přírodě okolo Slavkovic, na zamrzlý rybník před domem, kde jsme bruslili třeba do půlnoci, na babiččiny dobroty...

Je nějaká hodně krásná vzpomínka, kterou si z útlého dětství dodnes vybavujete, zatímco spoustu těch ostatních člověk zapomene?

Snad jedna hodně dávná z mých necelých pěti let - když rodiče přivezli z porodnice bratra.

A máte třeba i nějakou nezapomenutelnou nepříjemnou?

O tři roky později – autohavárie a malý bráška vážně zraněný.

Jaká byla vaše školní léta? Měla jste školu ráda, nebo se vám zdála spíš protivná?

Zní to až divně – měla jsem ji ráda a mám dodnes (a ještě k tomu tu stejnou! ☺)

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Mým oblíbeným předmětem byla čeština a výtvarka, naopak přírodní vědy mi k srdci nepřirostly.

Když byla Ivanka ještě úplně malá holčička, čeho se bála?

Vodníka z rybníka před domem ☺.



Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si stále vzpomínáte? Nebo jste byla takový ten vzornák, který by raději obětoval život, než aby něco vyvedl ☺?

Dodnes nezapomenu, jak jsem zpoza dveří místo kamarádky praštila hadrem paní učitelku Škodovou a jak mi kamarádky domlouvaly, ať se jdu omluvit. Potím se ještě dneska...

Nutli vás někdy rodiče k něčemu, co jste tehdy nechtěla, ale dnes už víte, že měli pravdu?

Toho bylo! Škoda, že jsem tenkrát nevěděla to, co vím

dneska: že maminka má vždycky pravdu!!!

Pracujete ve školní družině, což je přece jenom trochu odlišná práce od té učitelské. Nikdy jste nechtěla být učitelkou?

Chtěla, odmalička! Jenže moje hudební nadání bylo (je) tak minimální, že jsem se po gymnáziu o zkoušky ani nepokusila a přihlásila se na nástavbové studium vychovatelství (a kde jsem za jeden rok musela zvládnout hru na flétnu a kytaru, takže mě to stejně neminulo).

Myslíte, že jste se rozhodla tenkrát správně, nebo byste s dnešními zkušenostmi volila jinak?

Dodnes jsem ráda, že jsem zvolila tuto cestu, protože mě práce v družině pořád baví,

Pracovala jste někde předtím, než jste nastoupila do družiny ve Slavkovicích? Můžete srovnávat?

Po škole jsem dostala „umístěnku“ do družiny při ZŠ Jímramov. Nikdy nezapomenu na milé přijetí a nádherné dva roky. Měla jsem štěstí, že jsem začínala s lidmi a dětmi, s kterými byla radost pracovat a díky kterým jsem si potvrdila, že jsem si vybrala správně.

Ve školní družině pracujete spoustu let. V čem je dnešní družina jiná, než byla třeba před dvaceti lety?

Družina je taková, jakou si ji uděláte, takže se asi mění tak, jak se měním i já...



A v čem jsou jiné děti, které do ní chodí?

Všichni víme, že dnešní děti jsou prostě jiné – samostatnější, důraznější, schopné více diskutovat a prosazovat svůj názor, ale nezbyvá, než i to zvládnout a najít vždycky společnou řeč a slušné řešení.

Na základních školách v posledních letech počet dětí stále klesá, některé školy se dokonce ruší nebo slučují s jinými školami. Jak je na tom slavkovická družina s počtem zájemců?

Mám radost, že u nás je to tak, že téměř všechny děti z vyučování prostě přejdou do školní družiny a tráví rádi společně i odpoledne.

Vaše družina je proslulá neobyčejně pestrými činnostmi a neuvěřitelným množstvím akcí, které pro děti připravujete. Odкуда berete ty úžasné nápady? A kde berete čas na jejich přípravu?

Ani nevím... Nějak ta inspirace přichází sama, hodně vycházím z nápadů dětí, kamarád

internet pomůže, taky vlastní archiv je už pořádně rozsáhlý... Dělán to hlavně tak, že se baví nejen děti, ale i já, takže o čase ani nepřemýšlím...

Kdyby nezáleželo na žádných předpisech nebo nařízeních, v čem byste družinu změnila, co byste dělala jinak?

Možná mi nebudete věřit, ale žádná změna mě nenapadá, snad jen delší provoz, protože s dětmi nestíháme všechno, co bychom chtěli ☺.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Již zmíněnou hru na flétnu a kytaru jsem úspěšně zapomněla, takže tady mám velkou mezeru.

Jak vypadá váš běžný všední den?

Moje dny jsou skoro stejné jeden jako druhý, protože nemám ráda změny – ráno procházka se psem, do školy, doma pak doháním běžné práce jako každá zaměstnaná žena,

zahrádka, procházka se psem, popovídání s kamarádkami, návštěva rodičů...

Co vy a sport?

První otázka, kde odpověď podle pravdy bude negativní – nesportuji. Maximem mé aktivity jsou téměř každodenní pětikilometrové podvečerní procházky a - jestli se dá považovat za sport - hra petanque.

Co děláte o prázdninách nebo ve volném čase? Máte nějakého koníčka?

Prázdniny využívám hlavně k setkávání s lidmi, na které během školního roku nemám čas. A volný čas ráda trávím s rodinou, přáteli či četbou. A nesmím zapomenout na počítač – hry na něm jsou pro mě uklidňujícím odpočinkem.

Cestujete ráda? Měla jste možnost navštívit nějaké cizí země nebo by vás některé lákaly?

Nejsem až tak velký cestovatel, cizina mě ani neláká, ráda poznávám krásné kouty Česka, případně Slovenska.

Jste dobrá kuchařka? Co má z vašeho kuchařského umění největší úspěch? A co vy sama máte ráda?

Asi vařím dobře, rodina ani jiní strážníci si nikdy nestěžovali ☺. Moji „chlapi“ jsou omáčkoví, takže třeba svíčkovou jsem dovedla léty k dokonalosti (prý ☺). Já mám ráda skoro všechno, sladká jídla, bramborová...

Je nějaké jídlo, které byste za žádných okolností nepozřela?

Nějaké nechutnosti by se asi našly...

Pustíte doma ke své plotně někdy i někoho jiného?

Ráda. Manžel i syn občas nastoupí místo mě a to si pochutnám dvakrát víc!

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? A lákalo by vás něco?

Adrenalin není nic pro mě, s radostí tyto zážitky oželím.

Máte doma nějaké zvířecí mazlíčky?

Máme dva - suchozemskou želvu Leonarda, kterému je už 23 roků, a téměř dvouletého bullmastifa Centyho.

Jste řidička?

Auto neřídím, řidičák nevlastním a ani mě to neláká.

Jaký máte svůj osvědčený lék na špatnou nebo smutnou náladu?

Není jen jeden - někdy je to muzika, někdy lidi okolo, někdy náš Centy a procházka...

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Asi nemám tak ohromné sny, stačí se mi plnit průběžně...

Jaký máte vztah k přírodě?

Příroda má takovou sílu, že je v ní prostě dobře, i když je jinak všechno špatně...

Které roční období máte nejraději?

Na každém je něco pěkného – jaro voní, léto chutná, na podzim v plískanicích je tak dobře u knížky a teplého čaje, no a v zimě jsou přece Vánoce ☺!

Kde bychom vás zastihli o dovolené - u moře, s batohem na zádech na horách nebo v dolinách, v zahradním altánku se slamákem na hlavě a knihami v ruce, s oroseným čelem u plotny, jak zavařujete všechno z okolí třiceti kilometrů...?

Od každého něco, jen to lenošení u moře mi není blízké... A zavařuju pouze houby - ale třeba z okolí třiceti kilometrů.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi? Jsou počítače,

internet, chytré mobilní telefony, digitální fotoaparáty, inteligentní televize... vašimi spojenci, nebo spíš protivníky?

S počítačem kamarádím hodně, i když mi to trvalo, než jsme se sešli... Taký mě baví fotit, tím ale moje touha po dokonalé technice končí.

Co vás dokáže opravdu rozzlobit?

Lhaní do očí, jinak jsem celkem klidný člověk ☺.

Každému při rozhovoru půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až nám hůlku vrátíte?

Když sobecky zapomenu na situaci ve světě, tak hůlkou o tři roky vrátím čas a nestane



se jedna moc smutná událost...

Kdybyste si musela vybrat nějakou pohádkovou postavu, do které byste se měla převtělit, která by to byla?

Dědeček Hříbeček? A napravit hřištníky?

A kdybyste si mohla vybrat nějakou postavu ze skutečného světa a mohla se jí alespoň na chvíli stát - kdo by to byl?

Vždycky říkám, že bych se chtěla mít jako náš pes ☺.

Máte ráda filmy? Chodíte někdy do kina?

Na filmy koukám ráda, jen to kino zanedbávám. Naposledy jsem byla s dětmi ze školy na pohádce Tři bratři.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu?

Takových filmů, které ráda vidím znovu, je hodně – starší české komedie a detektivky, Hřebejkovy a Svěrákovy fil-

my, filmy s Tomem Hanksem, Jackem Nicholsonem...

Máte nějaký oblíbený televizní seriál nebo pravidelný pořad, který se snažíte vždy sledovat?

No jo, Ordinaci sleduju ☺.

Máte nějakého oblíbeného herce nebo herečku?

Nemůžu vybrat jednoho či jednu... Menšík?

Kdyby existovalo cestování v čase a vy jste se mohla přenést do minulosti - které období by vás nejvíce lákalo?

Nějaké zvláštní kouzlo má pro mě středověk, ale dlouho bych tam žít nechtěla. A od dětství mám ráda Cestu do pravěku, tam bych taky na chvíli nakoukla...

Co nebo koho byste si z minulosti ráda přenesla do současného světa?

Určitě prarodiče, ráda bych jim ukázala svoje děti.

Co vy a módní trendy?

Tak to je oblast, která mě vůbec nezajímá, pojďme dál...

Co vás v poslední době rozesmálo nebo dobře pobavilo?

Často se smějeme doma při společenských hrách, děti v družině taky nezklamou. Naposledy mi jedna holčička na otázku, co je luštěnina, odpověděla: křížovka! A taky jsem se dozvěděla, že bezhrbý velbloud je lemra ☺.

Jste takovou tajnou externí redaktorkou našeho časopisu, neboť už spoustu let máte v každém čísle několik svých příspěvků. Poradila byste něco Puclíkovi, aby to dělal jinak nebo lépe?

To bych si vůbec netroufla, ani kdyby to bylo potřeba – jenže není, fakt to děláte dobře, čtu ho od začátku až do konce...

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*





KOUZELNÁ SOBOTA

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZD DĚTÍ A RODIČŮ ZA POZNÁNÍM

SE SKLEM

Na třetí a v tomto školním roce již poslední zájezd vyrazil téměř plný autobus rodičů, dětí i ostatních zájemců v sobotu 25. dubna 2015. Neodradilo je ani brzké vstávání či tříhodinová cesta autobusem až do severních Čech.

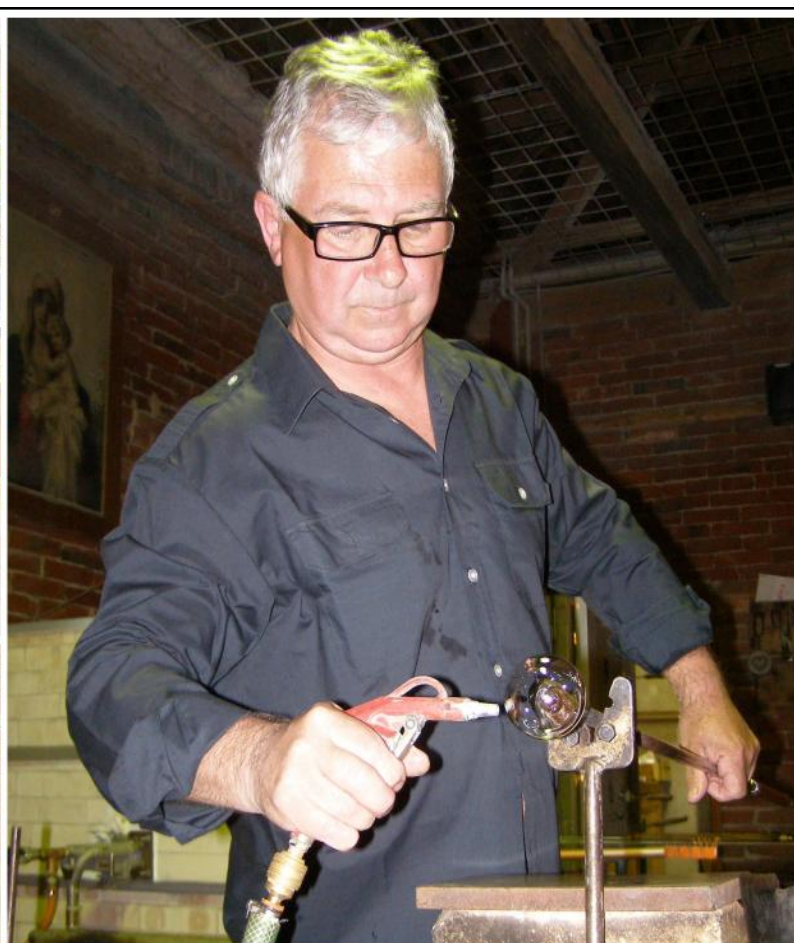
Cílem byla tentokrát malá vesnička Lindava, kde již přes dvacet let provozuje svoji činnost sklárna Ajeto. Sklářské unikáty se odtud dostaly do rodin mnoha českých, ale i světových umělců a celebrit, řady státnických či panovnických budov nebo návštěvních prostor významných nadnárodních společností.

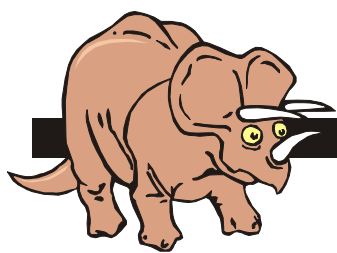
Zatímco jedna část účastníků zájezdu poslouchala v průběhu

exkurze ve sklárně odborný výklad, pozorovala zblízka, jak se žhavé sklo mění v rukou sklářských mistrů v křehkou krásu, obdivovala galerii výrobků či broušení skla, druhá skupina si s pomocí sklářského mistra vyfoukla sklářskou pišťalou svůj první exkluzivní výrobek - vázičku. Třetí skupina pak pod dohledem profesionální korálkářky vyráběla v korálkové dílně vlastní origi-

nální náramek, náhrdelník, náušnice nebo přívěsek.

V průběhu celého dne se všichni na stanovištích vystřídali, vydanou energii doplnili výtečnou místní kuchyní a nikdo tak nebyl o nic ochuzen. Kromě vlastních výrobků si účastníci zájezdu odvezli i řadu nových zážitků a sobotu si opravdu užili.





7. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

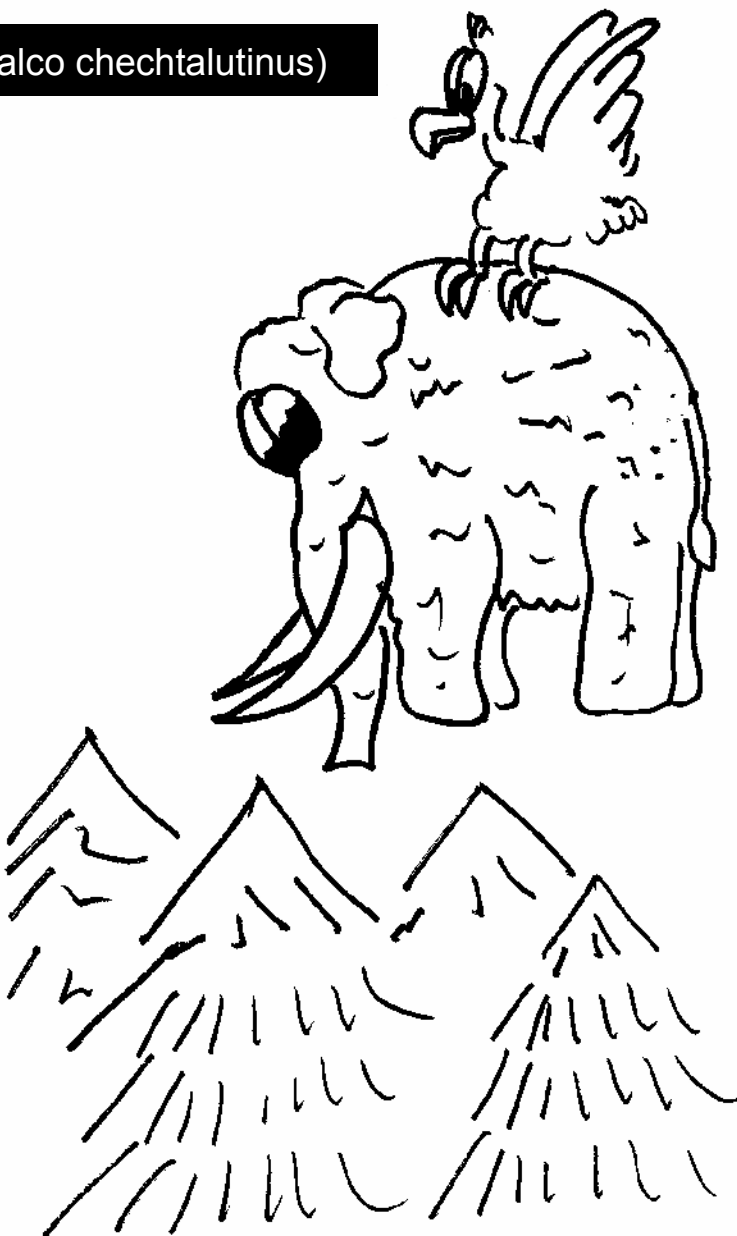
Dnešní díl Tajemné prehistorie se bude věnovat našim opeřeným kamarádům. Řekneme si něco o ochočených opeřencích, které chovali naši předkové. Každý z nás zná a možná i doma má andulku nebo papouška, ale v obydlích našich předků byli i jiní a daleko neobvyklejší tvorové. Papoušek a andulka se naučí tak maximálně opakovat nějaká ta slova nebo někdy i celé věty, ale...

Sokolec chechtavý (Falco chechtalutinus)

Byl jedním z prvních domestikovaných (ochočených) zvířat na světě. Už neandrtálci jej používali k lovu. Poslední sokolec zemřel údajně na dvoře faraóna Haremhetta IV. Byl to velice přítulný a silný pomocník při lovu. Velikostí připomínal dnešního sokola stěhovavého. Jeho rychlost při napadání kořisti byla asi 250 kilometrů v hodině.

Byl tak rychlý, že někdy nestihl ani zabrzdit, a zabil se pádem na zem. To se prý stalo i poslednímu sokolci na dvoře již zmíněného faraóna. Při útoku na lva nestihl sokolec zabrzdit a trefil lva do hlavy. Bohužel tento náraz ani on, ani lev nepřežili.

Faraón měl svého sokolce tak rád, že jej nechal nabalzamovat a uchovat navěky. Vyhlásil prý státní smutek a nechal mu postavit pyramidu. Ta se do dnešního dne bohužel nedochovala. Její trosky můžeme vidět na břehu Rudého moře.



Dokázal dokonce ulovená zvířata i aportovat. Byl velice silný - na skalních kresbách neandrtálců byl nakreslen jeden sokolec, jak táhl mamutí mládě ke svému pánu.

Dokázal prý i krásně zpívat, asi jako dnešní slavík nebo skřivan. Zastával tak několik funkcí – lovecký pomocník, zpěvák a hlídač.

O jeho životě ve volné přírodě toho moc nevíme a dnešní bio-

logové o něm schválně mlčí, protože se nehodí, aby veřejnost věděla, že existoval takový dravý pták, který dokáže utáhnout koně nebo lva. To přece není možné...

Hm... Ale my víme své!

Krkavec čapí (Krkavcus nosidetiskus)

Tento druh krkavce měl na rozdíl od těch dnešních peří velice pestré. Prý byl tak krásný, že byl chován jen samotným čínským císařem a nejvyššími hodnostáři. Nikdo jiný jej nemohl chovat nebo nedej bože zabít.

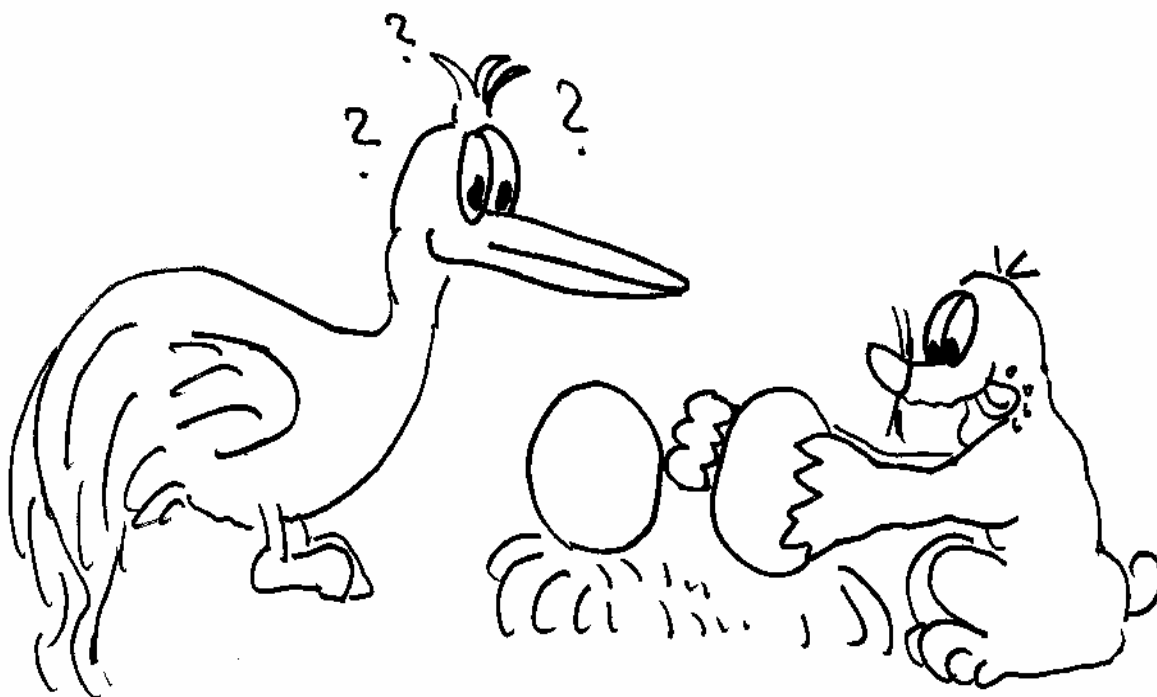
Měl prý nádherně duhové peří, které na slunci zářilo – asi jako

když nastavíte slunečním prskům CD nebo DVD. Měl i krásně dlouhá ocasní pera – ta si pro změnu dávali do čelenky jihoameričtí Inkové. Kvůli jeho peří se prý vedly i války.

Jinak to byl neskutečně hloupý pták. Dnešní slepice je proti němu prý úplný vědec ☺. Jeho

hloupost byla zřejmě příčinou jeho vyhubení v Číně. Tam prý jeho populaci zlikvidovali vejcožrouti krtkovití. Ti systematicky ničili hnízda a vejce a krkavce čapí za celou dobu napadlo stavět si hnízda na skále nebo na stromě.

A pak že funguje evoluce ☺.



V Jižní Americe byl vyhuben společně s národem Inků. Jak se k Inkům tento krkavec dostal, je předmětem sporů a vášnivých diskuzí. Podle legendy jej přivezl bůh Opeřený had

z dalekého západu. Jakmile byli Inkové vyvražďeni španělskými a portugalskými dobyvateli, vyhynul i krkavec čapí.

Druhé jméno čapí má proto, že podle legendy prý stejně

jako náš čáp nosil děti. Tedy v Číně a výhradně čínským maminkám. V sousední Indii prý děti zásadně nenosil. Proto se mu říká čapí.

ELEKTROTECHNICKÁ OLYMPIÁDA

Nina Křížová, 8.C



Od podzimu letošního školního roku byl na internetových stránkách Elektrotechnické olympiády k vyplnění test ze znalostí matematiky, fyzika a techniky. Po vypracování testu si každý účastník - mohl to být kdokoli z celé republiky - vybral jedno téma společné s elektronikou a zpracoval ho pomocí prezentace. Ta se odeslala a porota vybrala několik nejlepších studentů, kteří měli úspěšný test a prezentaci.

Já a moje sestra Radka, která letos již studuje na průmyslové škole, jsme byly vybrány a obě v kategorii mladší žáci. Proto jsme se společně s paní učitelkou Erikou Oravcovou a panem učitelem Zdeňkem Holemářem (pan učitel ze SPŠ ve Žďáře, který doprovázel Rád'u) v pátek 27. března 2015 vydali na „sestrovražedný boj“ ☺ na České vysoké učení technické v Praze.

Tam jsme museli vyjet do sedmého patra páternosterem. Páternoster je výtah, který nezastavuje, jezdí pořád dokola a má několik kabinek jezdících nad sebou. Protože jsem v tu dobu měla berle, byl pro mě problém jezdit i na jezdících schodech, kde mi musela paní učitelka pomáhat. To jsem už trochu tušila, že páternoster bude daleko horší. Muselo se z něho totiž vyskakovat, a když na jednu nohu nemůžete došlápnout, je to docela obtížné. I přes to, že jsem z něj, jak pan učitel řekl, vyskakovala „jako srna, co zakopne o pařez“ ☺, nakonec jsme do sedmého patra dojeli a mohli se

vydat na obhajobu našich prezentací.

V učebně nás nejdříve přivítali - mě a sestru obzvlášť, protože z účastníků jsme byly jako jediné holky - a pak se začala prezentovat první kategorie. Rád'a musela jít jako první a vyprávěla nám o vysoko-rychlostní kameře, kterou mají dokonce ve škole. Já jsem šla jako třetí a povídala jsem o termokamerách.

Po mladší kategorii přišla na řadu starší kategorie, v níž byli kluci, kteří vždy měli nějakou

mechaniku, kterou si vyrobili. Vždy postup výroby popisovali a získali si můj obdiv, protože jsem byla ráda, když jsem vůbec pochopila, o čem kdo mluví. Nejvíce se mi líbil vynález jednoho ze soutěžících, který nakonec skončil na 3. místě, a to něco jako flashdisk, který když připojíte k počítači a chcete se přihlásit například do e-mailu, tak zmáčknete jen tlačítko a přihlašovací údaje se vám vypíší.

Po nich se porotci poradili a oznámili nám výsledky. Na



3. místě v naší kategorii se umístila moje sestra Radka, na 2. místě já a na 1. místě Adam, který tuto soutěž vyhrál už potřetí. Byl to pro nás veliký úspěch, protože obsadit dvě místa na bedně z celé republi-

ky, to už dá zabrat. Pro mě bylo 2. místo samozřejmě velkým úspěchem taky proto, že jsem náš sestrovražedný boj vyhrála ☺.

Potom jsme se vydali na nádraží a počkali na vlak. Zde

nás sice málem snědli hladoví holubi, ale nakonec jsme se vrátili domů. Na závěr bych chtěla poděkovat paní učitelce a panu učiteli, že se s námi do Prahy vydali a podpořili nás.



NICHOLAS WINTON

Valérie Bártová, 8.C

SÍLA LIDSKOSTI

V úterý 24. března 2015 se v kulturním domě v sešly všechny třídy 6.-9. ročníku, aby zhlédly dokument o siru Nicholasi Wintonovi. Ten nás seznámil s jeho životem, ale hlavně s jeho ušlechtilým činem, kterým zachránil spoustu dětských životů bezprostředně před vypuknutím 2. světové války...



Jeho čin spočíval v tom, že české a slovenské děti, jejichž život byl ohrožen kvůli nastupujícímu nebezpečí fašismu ze strany Německa, přepravoval vlakem a trajektem přes moře do Anglie, kde byly v bezpečí před válkou. Hledal pro ně rodiny, které by se jich ujaly a nahradily tak rodiče, kteří museli zůstat u nás a v průběhu války většinou zahynuli v koncentračních táborech. Těchto převážně židovských dětí zachránil 669. Pro někoho je to velké číslo, ale sir Nicholas si myslel, že to bylo málo. Nepodařilo se mu totiž dostat za hranice poslední vlak, který měl odjet 1. září 1939, tedy v den, kdy začala 2. světová válka. Téměř všechny děti, které se měly tímto transportem dostat do bezpečí, ve válce zahynuly. Možná i proto o svém činu 50 let nikomu neřekl...

Seznámili jsme se i s takzvanými Wintonovými dětmi, které ve svých vzpomínkách líčily, jaké to v roce 1939 bylo a jak jim to, že se dostaly do Anglie, zachránilo život. Po skončení dokumentu mnozí uvítali, že se nechalo chvíli zhasnuto, protože mnohé ten filmový dokument dojal. Následovala beseda, ve které jsme se o siru Wintonovi dozvěděli ještě další informace.

DEN ZEMĚ 2015

Tak jako každý rok se i letos na naší škole uskutečnila oslava Dne Země. Hlavní akce se konala ve středu 22. dubna 2015 na Vratislavově náměstí. Naše škola prezentovala projekt Odpady třídíme – přírodu chráníme.

Před budovou školy se na čtyřech stanovištích v průběhu celého do poledne pod vedením členů školního Ekotýmu vystřídali všichni žáci 1. stupně, předškoláčky z místních mateřských školek, ale také široká veřejnost.

Pomáhali nejen vytvořit z odpadového materiálu - víček od PET lahví - krásnou obří zeměkouli, ale dozvěděli se základní informace o třídění odpadů, které si pak následně také prakticky vyzkoušeli. Odměnou byly samolepky na odpadkové koše nebo tašky na tříděný odpad.

Akce měla přispět především k tomu, aby odpad byl nejen nadále tříděn, ale pokud možno tříděn správně! Jedním z projevů civilizovaného člověka totiž je, že ví, že svět máme jenom jeden, tak bychom se k němu měli chovat ohleduplně...

Veškeré aktivity spojené s výše zmíněným projektem se uskutečnily z dotací na podporu naplňování a propagace místní Agendy 21 a Zdraví 21 v Kraji Vysočina. Bez zajímavosti určitě není, že v současné době aktivně třídí odpad přibližně 68 % obyvatel České republiky, občané Nového Města na Moravě dokonce obsadili první místo v krajské soutěži „My třídíme nejlépe“ v roce 2014.

Mgr. Pavlína Poláčková.



SVĚTOVÝ DEN VODY

Je známo, že voda je obnovitelným, tudíž nevyčerpatelným zdrojem. Ale je jí dostatek? Vzhledem k tomu, že na tuto otázku je bohužel jednoznačná, leč záporná odpověď, slaví se na celém světě již od roku 1993 Světový den vody, který připadá na 22. březen. Tímto dnem si připomínáme důležitost vody na naší planetě a nutnost její ochrany.



I my jsme se tradičně připojili k těmto oslavám. Žáci vyšších ročníků připravili pro 4. třídy různá stanoviště s pokusy s vodou. Děti ochutnávaly minerální vody, na pokusu s olejem a octem si ukázaly dopady ropných havárií, vysvětlily si účinky jarové vody na peří vodních ptáků, prováděly pokusy s ledem, barvivy nebo třeba využily vodu jako lupu. Vypracovávaly pracovní listy, seznamovaly se s vodními živočichy a odnesly si spoustu nových poznatků a informací.

A abychom s informacemi nezapomněli ani na veřejnost, žáci Ekotýmu v pondělí 23. března 2015 vyrazili do ulic a připomněli tak Světový den vody spoluobčanům formou upomínkových letáčků a záložek.

Mgr. Martina Janíčková



*Podle www.ekolist.cz připravil
Jan Poul a Pavel Svoboda, 9.C*

- Dlouhodobá přítomnost pasoucího se stáda skotu v jedné lokalitě může mít zdrcující dopad na celou krajinu. Tyto změny však nemusí mít nutně nevratný charakter. Výzkumníci z Oregonské státní univerzity prozkoumali řadu fotografických snímků zachycujících vývoj několika lokalit poté, co odtud zmizela stáda krav. Dospěli k závěru, že nepřítomnost krav a určitý čas k obnově postačí na regeneraci lokality.

- Za odvezení odpadu na řádnou skládku můžete zaplatit od 2000 až do 5000 Kč. Proto někteří lidé odvázejí odpad do přírody. Za založení černé skládky hrozí pokuta až 100 000 Kč občanům a až milion korun firmám.



- V Olomouci na řece Moravě našli ornitologové exotickou kachničku karolínskou, která pochází ze Severní Ameriky. Podle odborníků není možné, aby se sem dostala přes oceán a tak je pravděpodobné, že asi utekla nějakému chovateli. Tento exotický pták zapadl mezi ostatní kachny bez potíží. Ve své domovině hnízdí v dutinách stromů i vysoko nad zemí.



- Vědcům z Českých Budějovic se podařilo objasnit, jak rostliny mění světlo na teplo. Jako první na světě tak popsali mechanismus, který při přebytku světla zajišťuje, aby rostlina měla přesně tolik světla, kolik potřebuje, a zbytek přeměnila do formy energie využitelné rostlinnou buňkou.

ČISTÁ VYSOČINA

Tradičně jsme přiložili ruku k dílu a zúčastnili jsme se osvětové akce, kterou pořádá Kraj Vysočina. Jedná se již o 7. ročník jarního úklidu přírody zejména v okolí silnic.



Ve středu 15. dubna 2015 jsme vyzbrojeni dobrou náladou, odpadkovými pytlí a rukavicemi nasedli do autobusu, který nás zavezl do Vlachovic. Odtud už jsme museli po svých. Vraceli jsme se podél silnice do No-

vého Města na Moravě a sbírali odpadky o sto šest.

Naše trasa začala přesně u dopravní cedule obce Vlachovice a končila u cedule Nové Město. Akci jsme si zpestřovali raritními úlovky,

jako byly nalezené pantofle, poklice od kola, nebo dokonce třeba spodní prádlo. Smutným nálezem byla i mrtvá srna.

Celkem jsme nasbírali sedm pytlů směsného odpadu a čtyři pytle plastů. Největší nepořádek byl (stejně jako v letech minulých) v oblasti tratí u hotelu Ski. Možná by mohl být úklid této lokality zařazen do povinností pořadatelů lyžařských závodů.

Akce se nám líbila, zažili jsme mnoho legrace, sluníčko nám přálo a dobrý pocit ze smysluplné aktivity v nás přetrvává do dalšího roku, kdy se už dnes těšíme, že se opět zapojíme.

Mgr. Martina Janíčková

NÁVŠTĚVA ČISTÍRNY ODPADNÍCH VOD

V pátek 24. dubna 2015 jsme využili dne otevřených dveří na novoměstské čistírně odpadních vod a měli jsme tak možnost prohlédnout si cestu znečištěné vody z našich domácností až po její navrácení se do říčky Bobrůvky.

Žáci sedmého ročníku se seznámili se všemi fázemi čištění vody - od mechanického přes biologické až po chemické. Prohlédli si kaly, které vznikají jako vedlejší produkt při čištění vody a využívají se v zemědělství, a zároveň se dozvěděli spoustu zajímavých informací o historii čistírny, jejím provozu i o kanalizaci jako takové. Počasí nám přálo, a tak jsme si kromě exkurze užili i příjemné vycházky.

Mgr. Martina Janíčková





VYUČOVÁNÍ S DOMÁCÍMI MAZLÍČKY

V ekologicko přírodopisných praktikách bylo zase jednou živo... Žáci sedmého ročníku měli za úkol donést do hodiny praktik svého domácího mazlíčka.

Letos se sešlo opravdu mnoho zajímavých zástupců živočišné říše. Měli jsme možnost seznámit se s morčetem Standou nebo křečkem Sněhušem. Z okřídlených zástupců nám dělala společnost korela nebo andulka vlnkovaná.

Exotické zástupce reprezentovala želva nádherná a letos poprvé nám zpestřoval hodinu i pejsek. Povídalo se o možnostech chovu, jaké jsou nároky jednotlivých zástupců na potravu, péči o tělo, prostory apod. Ti žáci, kteří neměli možnost přinést mazlíčka do školy, měli připravené velmi pěkné referáty.

Byla to veselá dvouhodinová a já za sebe musím říct, že i pobyt v kabinetě mi během celého dopoledne mazlíčci svědomitě zpestřovali svým štěbetáním, šramocením a dupáním.

Mgr. Martina Janíčková

Bělozubka šedá

- Dosahuje délky 55-70 milimetrů, hmotnost jedinců je v rozmezí 3-11 gramů.
- Má šedé břicho, které je od hnědého hřbetu ohraničeno nezřetelně. Ocas je při kořeni nápadně zesílený.
- Obývá velké území od severní Afriky, střední a jižní Evropy i střední Asii.
- Osidluje suchá, vyhrátá místa na polích, mezích a stráních.
- Dožívá se většinou dvou let a lze je chovat i doma.
- Za jeden rok může mít i dva vrhy. Ve vrhu bývá průměrně 6-7 mláďat, samice je kojí asi čtyři týdny.
- Velmi zajímavý je způsob stěhování mláďat. Matka svá mláďata stěhuje v systému nor tak, že vytvoří „vláček“. Do chloupků na ocase matky se zahryzne mládě a poté se už další mláďata zahryzávají do ocásků sourozence před sebou.



Připravila Lucie Hlaváčová, 8.C

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR



Nedávno na nás v šatně čekalo pěkné překvapení. Banán, který se dával k obědu už v pátek, někdo nechal na skřínce v šatnách. Už byl skoro celý černý a obletovaly ho malé mušky. Jenže tohle není první ani poslední ovoce, které takto někdo nechal ležet. Například pár dní předtím zdobilo zeď v šatnách rozmačkané kiwi a na zemi byl rozšlapaný banán.

Vypadá to, že děti si ve školní jídelně berou ovoce jen proto, aby ho později mohly někde nechat nebo ho „rozpatlat“ po zemi či po zdi...

JARNÍ ÚKLID TŮNÍ

V pátek 24. dubna 2015 odpoledne vyrazila parta dobrovolníků a nadšenců do terénu ke koupališti. Vyzbrojeni rýči, lopatami a hráběmi jsme se pustili do jarního úklidu tůní.

Novoměstští si jistě všimli, že v této lokalitě jsou nově umístěny tři tabule, které jsou připraveny pro spoustu zajímavých informací. Vzniká tu totiž nová naučná stezka spolu s jejími chráněnými obyvateli v podobě obojživelníků, ale třeba i vodního hmyzu či zajímavých mokřadních rostlin.

Lokalitu jsme ve spolupráci se sdružením Krajina a CHKO Žďárské vrchy upravili, vyčistili od větví, vystavěli nová zimoviště pro obojživelníky a připravili pro slavnostní otevření, které se bude konat 25. května 2015. Tůně budou dále předmětem monitoringu, kdy žáci Ekotýmu budou pravidelně sledovat jejich fyzikální, chemické i biologické vlastnosti.



Je prima, že se sejdou bezva lidé - děti i dospělí, kteří se nebojí přiložit ruku k dílu a obětovat svůj volný čas pro smysluplnou činnost. A že práce v jílu není vůbec jednoduchá, by vám potvrdili všichni zúčastnění, kteří se znavení vraceli v podvečer domů. Všem patří dík.

Mgr. Martina Janíčková

PŘESMYČKY - CHRÁNĚNÉ ROSTLINY

- aodoiwdrw řáekntoa
- stacvkáel jtneaým
- laraiksm yčsátřilt
- čvarikat mhákeltišnáo
- uakepknal íyvajplzcví
- dejel lcsáiksi

ŘEŠENÍ

woodwardie kořenatá, vláska-
tec tajemný, marulka čtyřlístá,
vratička heřmánkolistá, nepu-
kalka vzplývající, jedle sicilská

Denisa Vincenci, 6. B



ANKETA

1. Kdy se slaví Den vody?
2. Jak se dá šetřit vodou?
3. Je kvalita vody dostačující?
4. Máte vlastní studnu?

Jan Polnický, 9.A

1. 22. března.
2. Zastavit vodu, když si čistíme zuby.
3. Ano.
4. Ano.

Daniel Pelikán, 6.C

1. Nevím.
2. Neplýtváme vodou.
3. Ano.
4. Ne.

Michal Žváček, 5.B

1. Nevím.
2. Neznečišťovat.
3. Ne.
4. Ne.

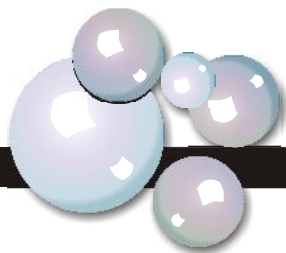
Tereza Kubíková, 5.B

1. Nevím.
2. Neplýtváme.
3. Ano.
4. Ano.

Mgr. Erika Oravcová

1. 22. března.
2. Nebudeme se koupat, ale sprchovat.
3. Ano.
4. Ne.

Pavel Kubík, 9.A



Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Učitelé přírodovědných předmětů při opravování písemných prací často nevěří svým vlastním očím. Kdyby totiž byla pravda vše, co se při opravování písemek dočtou, žili bychom v jiném podnebném pásu, po naší krásné republice by nám pobíhala exotická zvíř (tak jako v přírodopisných poznávačkách), zeměpisné názvy by neplatily a kdo ví... - možná bychom už ani nechodili do našeho milovaného růžového ústavu, protože by dávno shořel – no, posuďte sami ☺:

- **Zeměpis, 9. ročník:**

OTÁZKA: „Kde se vyskytuje tajga?“

ODPOVĚĎ: „U Olešné.“ (*... ještěže to nemáme tak daleko ☺*)

- **Test z přírodopisu, 9. ročník:**

OTÁZKA: „Ve kterém geologickém období vzniklo černé uhlí?“

ODPOVĚĎ: „Na jaře.“ (*to mi přijde docela logický, do zimy uzraje a my se zahřejeme ☺*)

- **Test z vlastivědy 5. ročník:**

OTÁZKA: „Jak se nazývala oblast v našem pohraničí, kde byla silná německá menšina?“

ODPOVĚĎ: „Němčety.“ (*no, kde jinde by ti Němci žili, snad ne v Sudetech ☺*)

- **Test z fyziky 9. ročník:**

OTÁZKA: „Jak byste hasili požár elektrického vedení?“

ODPOVĚĎ: „Vodou.“ (*hm...tady už je každý komentář zbytečný ☺*)

MLADÝ ZAHRÁDKÁŘ

Nina Křížová, 8.C

V pondělí 11. května 2015 jsme se s paní učitelkou Janíčkovou vydali do Žďáru nad Sázavou. Konalo se tam totiž okresní kolo soutěže Mladý zahrádkář.

Na tuto soutěž nás důkladně připravovala paní učitelka Librová, která do boje vyslala také svou vnučku, a ta z nás nakonec byla nejúspěšnější. Soutěžili jsme ve dvou kategoriích - A (3.-6.třída) a B (7.-9.třída).

V první kategorii soutěžilo celkem 43 soutěžících, z naší školy se umístila na 6. místě Leona Librová a na 15. místě Ellen Marcinko. Ve starší kategorii nás soutěžilo celkem 22 a z naší školy se na 9. místě

umístila Lucie Hlaváčová ze 7.C. Z této soutěže a z její přípravy jsme se dozvěděli mnoho věcí o rostlinách a o péči o ně, za což děkujeme paní učitelce Librové a Janíčkové.

NA SLOVÍČKO...

S HUDEBNÍ SKUPINOU FLORD

Skupina Flord je ze Zubří a všichni její členové jsou žáky naší školy. Hrají spolu od 16. července 2014 a v repertoáru mají především rock a big beat. Protože se nestává často, aby vznikla kapela složená pouze z žáků naší školy, redakce využila této situace a položila klukům několik otázek...

Členové kapely: **Adam Procházka**, 9.B – bubny, manažer
Petr Svoboda, 9.B – kytara

Radek Jinek, 7.A – kytara
Marek Jinek, 8.A – kytara, zpěv



Máte nějaký cíl, kterého byste chtěli dosáhnout?

Jo – 50 000 lidí na koncertě pod širým nebem.

Máte nějakou vlastní píseň?

Ano, máme složenou první a na druhé se prozatím pracuje. Podíleli se na ní všichni a jmenuje se Flord.

Je vaše sestava původní nebo byla pozměněna?

Není. Nepohodli jsme se s bubeníkem, a tak na bubny nyní hraje Adam.

Jak a kdy vznikl váš název?

Jmenujeme se Flord – Flordi. Název vznikl na našem prvním koncertě přesně hodinu předtím. Vznikl zkřížením slov Ford a lord.

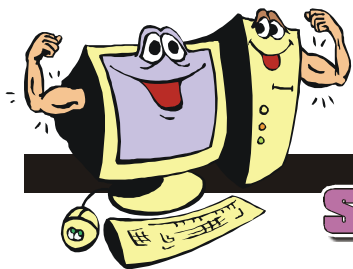
Jak často zkoušíte?

Zkoušky máme 4-5 krát týdně. Teď musíme školit nového bubeníka.

Kdy bude váš nejbližší koncert?

Nejspíš o prázdninách. Ještě přesně nevíme.

Rozhovor připravila Beata Dudová, Nina Křížová a Michaela Heralová, 8.C



AJTÍK 2015

SOUTĚŽ MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL

Ve čtvrtek 26. března 2015 se v prostorách naší školy utkaly týmy okolních škol při třetím ročníku soutěže Ajtík 2015, která - jak již název lehce naznačuje - je zaměřena na oblast informačních technologií. Určitě v ní nejde o body ani o zoufalou snahu zvítězit, ale spíše o hru a zábavu, která nenásilnou formou uvede děti do digitálního světa a ukáže možnosti, které může už základní škola v oblasti informačních technologií nabídnout svým žákům.

Letos se akce zúčastnilo téměř 130 dětí z dvanácti škol. Bylo pro ně připraveno celkem šest stanovišť, která byla buď skutečně soutěžní a děti zde mohly prokázat svoji šikovnost či znalosti z oblasti informačních technologií, nebo spíše demonstrační, kde bylo cílem ukázat, co všechno může pomocí výpočetní techniky zvládnout žák základní školy, která se na informační technologie specializuje.

A tak si účastníci akce zahráli počítačové piškvorky, vyzkoušeli si elektronický hlasovací systém, v digitální videostřižně nadabovali známé postavy z kreslených pohádek, pomocí tabletů a po budově rozmístěných QR kódů luštili tajenku a nahlédli také do útrob počítačů a seznámili se s jejich jednotlivými komponenty.

Nemohlo chybět ani stanoviště v tělocvičně, kde šlo tak trochu o šikovnost a hbitost, ale hlavně o protažení těla a legraci. Velkým zážitkem byla pro děti návštěva improvizovaného digitálního fotostudia, z něhož si odnášely snímky sebe a svých spolužáků i učitelů, které byly „pořízeny“ třeba před Eiffelovou věží v Paříži, na břehu moře nebo ve společnosti známých filmových hvězd...



Věříme, že si všichni účastníci kromě drobných dávků, které dostali za svoji šikovnost a nasazení, odnesli hlavně dobrý pocit a snad i bližší představu o tom, co všechno mohou sami pomocí moderních informač-

ních technologií už na základní škole dokázat...

Tak zase za rok při Ajtíkovi 2016...

Zdeněk Havlík

Anketa s účastníky soutěže

1. V kolikáté jsi třídě? Na jakou školu půjdeš po prázdninách?

2. Líbí se ti tahle soutěž?

3. Která disciplína se ti líbila nejvíce?

4. Co tě baví, čím chceš jednou být?

*Anketu připravil
kolektiv třídy 8.C*

ZŠ Fryšava - Filip Votava

1. Jsem v 5. třídě a půjdu na novou.
2. Jo, líbí se mi.
3. Hlasování, to bylo zajímavý a ten kvíz taky.
4. Nevím a bych chtěl být zpravodajem.

ZŠ Fryšava - Hana Kubíková

1. 5. třída a půjdu na novou.
2. Líbí, protože se naučíme něčemu novému.
3. Tělocvična, byly tam dobré hry.
4. Geometrie... Chtěla bych být kadeřnicí.

ZŠ Křižánky - Lucie Klementová

1. 4. třída a půjdu na 1. ZŠ v Novém Městě.
2. Líbí, je to zábavné.
3. Běh s klávesnicí na hlavě a myší. Byla to sranda.
4. Herectví a chtěla bych být herečkou.

ZŠ Křižánky - Michal Preisler

1. 4. třída a jdu do Svatky.
2. Ano, líbí se mi, je to zábava. Chtěl bych více takových soutěží.
3. Házení CD, protože jsme vyhráli.
4. Sport. Chci být zedníkem.

ZŠ Nová Ves - Jana Polnická

1. 4. třída a půjdu na novou školu.
2. Jo, líbí.
3. Piškvorky.
4. Spíše sport a chtěla bych být truhlářkou.

ZŠ Nová Ves - Adam Starý

1. 4. třída a půjdu na novou.
2. Ano, líbí.
3. Piškvorky, protože jsem všechna kola vyhrál!!!
4. Sport a chtěl bych být profesionální fotbalista.

ZŠ Řečice - Iveta Juračková

1. 4. třída a k vám.
2. Ano, je to zábava.
3. Hledání QR kódů. Bylo to zajímavé jelikož jsem to ještě nedělala.
4. Sport. Ještě nevím.

ZŠ Řečice - Pavel Chrást

1. 4. třída. Gymnázium v Novém Městě.
2. Jo, líbí a bral bych jich více.
3. Piškvorky, protože mě baví.
4. Sport a bude ze mě tenista.

ZŠ Radešínská Svatka - Jitka Mazlová

1. 4. třída a do Nového Města, ale nevím která škola.
2. Líbí a brala bych více soutěží je to změna od školy.
3. Hlasy a dabování, byla to sranda.
4. Chtěla bych být učitelkou na prvním stupni.

ZŠ Radešínská Svatka - Jaroslav Mahel

1. 5. třída. Do Nového Města, ale nevím kam.
2. Líbí a určo bych bral jich více.
3. Piškvorky, protože mě baví.
4. Sport a chtěl bych být rybářem.

ZŠ Zvole – Natálie Ježová

1. 4. třída a 1. ZŠ v Nové Městě.
2. Jo, protože je to zábava.
3. Dabování, jak se to přidávalo do té pohádky.
4. Přírodověda a sportovní obory a chci být zdravotní sestra.

ZŠ Slavkovice - Veronika Hlaváčová

1. 3. třída. Půjdu k vám na 1. ZŠ v Nové Městě.
2. Jo, líbí se mi, je to legrace . A chtěla bych takové soutěže.

3. Nejvíce se mi líbilo hraní piškvorek a to, že jsem vyhrála.
4. Mám ráda sport. Chtěla bych být fotbalistkou.

ZŠ Bohdalec - Markéte Jelínková

1. 4. třída. Půjdu do Žďáru nad Sázavou.
2. Ano, líbí, protože jsem soutěživá.
3. QR kódy.
4. Sport a chtěla bych učit ve škole.

ZŠ Radňovice - Simona Kosourová

1. 4. třída. Půjdu do Nového Města.
2. Ano, je to dobrá soutěž.
3. Focení - jak se těm fotkám dává to pozadí a tak.
4. PC. Chtěla by být učitelkou...

ZŠ Radňovice - Tomáš Kocanda

1. 5. třída. Půjdu do Nového Města.
2. Ano, je to dobrá soutěž a klidně ať jsou i další soutěže.
3. Sportovní, jelikož se v ní běhalo.
4. PC a sport a chtěl by být zemědělec.

ZŠ Křídla - Lenka Skoumalová

1. 4. třída. Jdu na 1. ZŠ do Nového Města.
2. Jo, je ta soutěž hezká.
3. QR kódy, protože jsme hledali slovo.
4. Přírodověda a vědecký obor a chtěla bych být zvěrolékačkou.

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ BESIP

Michaela Heralová, 8.C

Letos poprvé za 2. stupeň vyrazil čtyřčlenný tým z 8.C - Valérie Bártová, Jan Palaščík, Daniel Kršek a Michaela Heralová s paní učitelkou Markétou Součkovou na dopravní soutěž. Pro všechny to bylo nové, jelikož v minulých letech se této soutěže vždy účastnily pouze děti z prvního stupně.



Soutěž se skládala ze čtyř disciplín - jízda zručnosti, kde každý musel projet slalom mezi pukry, objet káču, kolejnici a branku, poté vzít kelímek, jet po šikmé ploše a kelímek položit na stanovené místo, další kolejnice a zastavení na místě.

Následovala jízda v silničním provozu. Po dopravním hřišti byly rozmístěny značky a my museli projet podle předpisů šest stanišť během pěti minut. Další disciplína byla zdravotověda, kde z nás byli úplně vedle 😊. Prý jim tam ještě nikdo tak nepopsal resuscitaci jako Dan a nikdo nepoužil šátek ke zlomenině ruky. Poslední staniště bylo testové. Odpovídalo se na 24 otázek.

Soutěž jsme vyhráli a postupujeme do okresního kola. Už se těšíme na 14. května do Velkého Meziříčí...



ELEKTŘINA A BIBLE

Nina Křížová, 8.C

EXKURZE 9. TŘÍD A 8.C

Ve středu 9. dubna 2015 se všechny třídy 9. ročníku společně s 8.C vydali na exkurzi do Dukovan, Kralic a Dalešic.



Po muzeu jsme se vrátili zpátky k elektřině - tentokrát do Jaderné elektrárny Dukovany. Tam jsme po zhlédnutí krátkého filmu prošli trasou, při které jsme se dozvěděli, jak celá elektrárna pracuje, co k čemu slouží a že lidé, kteří v této elektrárně pracují, se vystavují velkému záření a vždy se musí obléci do žlutých kombinéz. Pak jsme se zase vrátili na sedáčky a podívali jsme se na film, který vyprávěl o tom, jak by to asi vypadalo, kdyby nastal blackout.

Nejprve jsme se rozdělili do dvou autobusů - 9.A a B do jednoho a do druhého 8. a 9.C. Naším autobusem jsme zamířili do Dalešic, kde nás čekala prohlídka vodní elektrárny. Nejprve jsme si prohlédli přehradu pěkně z venku a pak jsme se běželi ohřát dovnitř, kde nás nejprve čekal krátký film o vodních elektrárnách a později i prohlídka provozu elektrárny. Každý účastník před vstupem do provozu vyfasoval slušivou bílou helmu, ze které měli všichni obrovskou radost. Ve výrobě to taky hrozně hučelo, takže nikdo neslyšel ani vlastní slovo ☺.

Ámosu Komenském a viděli staré knihy, které byly psány latinou nebo staročeštinou.

No a potom už nás čekala jenom cesta domů, na kterou jsme se moc těšili, protože všechny nohy už byly opravdu



Po prohlídce elektrárny jsme se přesunuli do Kralic na prohlídku muzea Bible kralické. Tam jsme se dozvěděli něco o prvním knihtisku, o Janu

Součástí prohlídky byla také návštěva kaple, ve které byly na stěnách napsané citáty z Bible.

dost unavené. Myslím, že se tato exkurze všem líbila, protože byla hodně zajímavá a dozvěděli jsme se spoustu nových věcí.



okénko

ZŠ SLAVKOVICE

AJTÍK 2015

NÁŠ NEČEKANÝ ÚSPĚCH

Mgr. Jana Láchová

26. března 2015 měli žáci okolních málotřídních škol možnost zúčastnit se dalšího ročníku soutěže Ajtík na naší velké škole v Novém Městě na Moravě. Na letošní 3. ročník přijelo 130 žáků z 12 venkovských škol. I naše malá škola se přihlásila...



Organizátoři bravurně zvládli velké množství soutěžících v šesti disciplínách. Zahráli jsme si počítačové piškvorky, vyzkoušeli hlasovací zařízení při všeobecném testu, pracovali jsme s tablety a QR kódy, přiřazovali názvy k počítačovým součástkám, zkusili jsme si dabovat známé pohádkové postavy. V tělocvičně jsme si skvěle protáhli těla ve slalomu s myší na pálce a s klávesnicí na hlavě.

Hned od počátku jsme měli obavu, jak vůbec soutěž zvládneme, protože přece jen jsme trochu v nevýhodě oproti ostatním školám. Nemáme zde 5. třídu, proto žákům 4. ročníku musí pomoci naši čtyři třetíci.

I když ti nemají informatiku, leccos se stačili od čtvrtáků přiučit. Jsou s nimi totiž v jedné třídě a při psaní ještě zvlád-

nou sledovat práci starších spolužáků. S přehledem vyjmenují součásti rozebraného starého počítače, ví, jaké mají funkce, pronikají do tajů programu Malování. Byli to právě oni, kteří dodávali potřebnou odvahu na soutěž, a tak jsme mohli společně vyrazit s heslem: „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se.“



Ve fotostudiu jsme se rázem ocitli na pláži ostrova v Tichomoří a nechali se ukolébat zpěvem šumících vln....

Blížil se čas vyhodnocení, tak všichni účastníci napjatě očekávali porotu v kreslárně. Pan Havlík nejdříve vyhlášoval školy podle abecedy, které se umístily na čtvrtém až dvanáctém místě. Každá škola dostala od svých předem přidělených asistentů za účast v soutěži diplom, společnou fotografii a malou pozornost.

Když byly odměněny Radňovice, čekali jsme, že nastoupí náš tým. Ale co to? Na podium nastupuje Zubří! Že by na nás zapomněli nebo jsme měli tak malý počet bodů, že nás ani nemohou vyhlásit ☺? Kolik otázek se teď honí hlavou Slavkovákům i paní učitelce!!

Ještě je tu další, krásná možnost - třeba jsme nakonec tře-

tí?? No, to by byl úspěch!! Třetí místo obsadila škola Věcov. Tak tedy, že by snad druhé místo? No, to by byla nádhara, o tom se nám ani nesnilo... Nebo že by... Vyhláší se druhé místo – Radešínská Svratka.

Ted' už víme. Jsme první!!! To

je radosti! Takový výsledek jsme ani ve snu nečekali. Přebíráme hodnotné ceny a užíváme si krásného pocitu vítězství.

Děkujeme moc za dokonalé zorganizování soutěže všem pořadatelům a těšíme se zase někdy příště na viděnou.



DALŠÍ KOUTY ŠKOLNÍ PŮDY PROZKOUMÁNY

Ivana Staňková

Ve školní družině v ZŠ Slavkovice děti prozkoumaly další tajemství školní půdy, která je námětem letošní celoroční hry...

V LEDNU jsme si na půdě našli bustu Jana Amose Komenského. Dali jsme si „Jeníka“ v družině na okno a od té doby jsme byli jak vyměnění – asi proto, že nás stále sledoval... Povídali jsme si o jeho nelehkém životě, co vše prožil a kam všude se podíval. Udivilo nás, kolik knih a pojednání napsal.

My jsme si dali za úkol taky vytvořit učebnici nebo pracov-

ní sešit. Moc nás bavilo vymýšlet úkoly a příklady pro někoho jiného... Kreslili jsme rozdělení školství podle toho, jak to J. A. Komenský navrhoval, bavili jsme se popisem a (samozřejmě jemným!) předváděním tělesných trestů v jeho době.

Hlavně se nám zalíbila Komenského myšlenka „škola hrou“, i když si ji děti vyložily trochu po svém. Po splnění

úkolů - od nejjednodušších jako pro mateřskou školku až po úkoly hodné studentů vysoké školy - obdrželi všichni diplom J. A. Komenského.

ÚNOR byl kratší o týden jarních prázdnin, ale hned po nich jsme pátrali na půdě po koutě s vyřazeným tělocvičným náradím. Zopakovali jsme si zásady bezpečného chování v tělocvičně, trénovali jsme pro-

vádění první pomoci při možných úrazech.

Nejlepší bylo, když jsme si každé nářadí a náčiní v tělocvičně důkladně otestovali! Na závěr proběhla volba MISS a MISTRA tělocvičny, kteří dokázali, že s pohybem jsou nejlepší kamarádi.

Hodně jsme se těšili NA BŘEZEN a na hledání truhly s rekvizitami na besídky. U nás na půdě je totiž rekvizit tolik, že by jedna truhla nestačila. Snesli jsme si krabice s převleky a nacvičovali scénky, pohádky a legrácky. Povídali jsme si o práci rekvizitářů v divadle či u filmu.



A protože jsme se chystali na náš školní karneval, hodila se k tématu výroba masek na obličej, klaunů z PET lahví

a jiných postav, které na karnevalech vidáme. Toto téma jsme zakončili diskotékou v maskách a převlecích.

10 LET E-TWINNINGU

Ivana Staňková

Po loňské zkušenosti s eTwinningovým projektem jsme se letos s dětmi ve školní družině ve Slavkovicích přihlásili do celoroční hry na oslavu deseti let trvání eTwinningu.



Cílem hry je zábavnou formou seznámit učitele a žáky s prostředím eTwinningu, motivovat učitele k využívání informačních a komunikačních technologií ve výuce, zapojit

nové školy a učitele do mezinárodní spolupráce on line a zároveň zvýšit povědomí učitelů a žáků o bezpečném využívání internetu a sociálních sítí. Od února do října

budeme plnit deset úkolů, za jejich splnění následuje přidělení virtuálních odznaků.

Hlasováním jsme z několika našich návrhů vybrali svůj název: ZŠ Slavkovice-Partáci. Zatím máme splněny úkoly dva - prezentaci naší školy a zobrazení školy na mapce mezi ostatními účastníky soutěže.

Teď je před námi úkol třetí - poučení o bezpečnosti na internetu. Zatím jsme si na toto téma povídali, koukali na videa a hráli hry, teď musíme vymyslet, jakou formou téma zpracujeme a zveřejníme...

V pondělí 9. března 2015 se žáci ZŠ Slavkovice vydali do Horáckého divadla v Jihlavě. Těšili jsme se na představení klasické pohádky Boženy Němcové Bajaja.



Protože do velkého divadla nechodíme každý den, byla to pro nás velká společenská událost. Hned ráno jsme se ani nemohli poznat, byli jsme oblečení jako ze škatulky – děvčata v parádních šatech a kluci v košilích. Vojta Sláma měl dokonce i kravatu a vypadal krásně!

Po usednutí do prvních řad jsme už napjatě sledovali děj na jevišti. Pobavila nás role mladšího prince, který se choval jako malé dítě. Jeho matka, královna, ho přesto protěžovala a posadila ho na trůn po zemřelém králi. Starší princ se vypravil do světa a jako němý sluha Bajaja si získal srdce

princezny Slavěny, utkal se s drakem a zvítězil nad vychloubačným rytířem von Trierem.

K tomu mu pomáhal bílý kůň, který Bajajovi radil a promlouval k němu lidským hlasem: „Všechny cesty tě nakonec dovedou k cíli. Jsi-li dobrý - k dobrému, jsi-li nehodný - ke zlému. Hlavní je, za čím jdeš. Bude-li to ráj, nebo peklo.“

Vše dopadlo tak, jak má být. Bajaja se stal králem a ve své zemi spravedlivě vládl se svojí ženou Slavěnou. Moderní a humorné zpracování pohádky se nám moc líbilo a herce jsme po zásluze odměnili velkým potleskem.

Domů jsme odjížděli plni zážitků a zase se těšíme na další představení v takovém krásném prostředí.

CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM

Ivana Staňková

PODVEČERNÍ ČTENÍ S PANEM SOVOU

Pološero, rozsvícená lampička, čajová konvička a křeslo. Děti ani nedutají. Otevírají se dveře a vchází pan Sova. V županu a s brýlemi se pohodlně usazuje v křesle pod deku a začíná vyprávět svoje příběhy...

Pan Jaroslav Buček s kolegy-němi Monikou Foussaintovou a Kateřinou Petrlíkovou rozehrávají představení s knížkou Arnolda Lobela Pan Sova plné vtipného povídání a s hudeb-

ním doprovodem paní Petry Nedvědové.

Děti se zapojují, učí se horáckou písničku Vejr a prožijí společně s panem Sovou pět

příběhů. Ani jsme se nenadáli a povídání i celá knížka jsou u konce. Děti plné dojmů z milých příběhů dostávají pastelky a zachycují svoje pocity na papír – společně i jednotlivě

kreslí sovy a další podrobnosti, v paměti. Pěkná výstavka nám které jim z představení utkvěly

bude tento povedený podvečer ještě dlouho připomínat.

PODVEČERNÍ ČTENÍ S JOSÍFKEM

Počasí už láká trávit volný čas venku, přesto jsme se opět v hojném počtu sešli na společném posezení s knížkou. Přijela za námi do Slavkovic paní Hana Neubauerová ze Žďáru nad Sázavou a představila nám knížku O Josífkovi, kterou stvořily „její děti pro své děti“, jak nám na závěr napsala do kroniky - jinak Jakub a Marjánka Neubauerovi.



Josífek byl pěkný vztekloun a podzemí mezi skřítky. Děti z neposlušnosti se dostal do hltavě poslouchaly napínavé

povídání, společně se učily vílí zařikávání či ťukáním kamínků představovaly zvuk krystalů, které skřítky hledají.

Svoji představu Mechuřinky, Jahodníčka či Měsíční víly ztvárnily na papíry a pak si je radostně odnášely domů společně s nádhernými kalendáři, které všem přinesla paní Zachová z Knihkupectví Šemrincová ve Žďáru nad Sázavou.

Na závěr děti dostaly domácí úkol - na poslední čtení v květnu přinést obrázek, který nám připomene všechna letošní setkání...

PODVEČERNÍ ČTENÍ S POLICEJNÍMI POHÁDKAMI

Na poslední čtenářské setkání v tomto školním roce jsme se opět velmi těšili – udělal si na nás čas komisař poručík Jan Mička z kriminální policie ve Žďáře nad Sázavou. Neuvěřitelně brzy navázal s malými posluchači kontakt, jako by se znali dlouho.

Nejdřív jim povídal o své práci, půjčil do ruky pistoli i pouta, měli možnost prohlédnout si „drogový kufřík“ a zábavnou formou se dozvěděli spoustu informací, které jsou důležité při prevenci trestných činů.

I knížka byla příhodná k tématu – Policejní pohádky Zuzany

Pospíšilové. Humorné i zapeklité případy děti bavily, protože náš host je prokládal svými postřehy a dával dětem možnost vyjádřit se hlasově i pohybově, takže chtěly číst další a další příběhy...

Na závěr přišlo vyhodnocení výtvarné soutěže, kde měly děti ztvárnit svoje nejhezčí zážitky z podvečerních čtení



v tomto školním roce. A samozřejmě nebylo vůbec jednoduché vybrat jen několik nejlep-

ších, takže s odměnou – knížkou odcházeli všichni.

Děkujeme všem hostům, kteří nás letos navštívili a udělali radost malým posluchačům!

SUPERFARMÁŘ

Ivana Staňková

„Jsi farmář a zabýváš se chovem domácích zvířat. Tvé stádo se rozrůstá, ale pozor, obchází tu liška s vlkem...” Pravidla stolní hry SUPERFARMÁŘ, která se opírá o zásady matematiky a logiky, nutí hráče počítat, předvídat, plánovat a kalkulovat s riziky. Tato jedinečná hra, vzniklá už před 50 lety, učí děti strategickému myšlení.

I my v ZŠ Slavkovice se zapojujeme do celonárodního turnaje již několikátým rokem. Letos se školního kola turnaje zúčastnilo 15 dětí. Ze čtyř kol vzešli čtyři finalisté, kteří se nakonec umístili takto:

1. Vojtěch Sláma, 3. roč.
2. Veronika Hlaváčová, 3. roč.
3. Jan Pochop, 2. roč.
4. Adam Straka, 2. roč.

Vítězům gratulujeme!



KRAJSKÉ KOLO

Ve čtvrtek 16. dubna 2015 se vítězové školního turnaje ve stolní hře Superfarmář zúčastnili krajského kola ve Žďáru nad Sázavou.

Verunka Hlaváčová a Vojta Sláma jeli s velkým odhodláním dát do soutěžního klání všechn svůj um, logiku, schopnost taktizovat a volit správnou strategii pro získávání zvířátek do stáda. Sešlo se 57 soutěžících z celého Kraje Vysočina a také děti z Pardu-

bického kraje, kde zatím svoje koordinátory nemají.

Po dvou základních vyřazovacích kolech se nám bohužel nepodařilo postoupit do semifinále. Pro nepostupující pokračovalo soutěžení na poli výtvarném – děti měly kreslit

obrázek postaviček z her od pořadající firmy Pygmalino.

Dopoledne uběhlo v radostné atmosféře a domů si děti odvezly nejen pěkný zážitek a tašku dárečků, ale hlavně přesvědčení, že příští rok „to dáme“!

ČARODĚJNICKÁ ŠKOLA

Mgr. Jana Láchová

30. dubna se škola ve Slavkovicích proměnila na tajemnou školu čarodějnickou. Do lavic přilétly malé i velké bytosti s čarovnou mocí.



Hned se vrhly do práce, aby se připravily na večer, kdy konečně mohou jednou v roce tropit dvounožcům peklo na zemi. Letos ženskou polovičku posílili čarodějové, tak se náročné úkoly plnily téměř samy.

Společně luštili matematickou tajenku a dozvěděli se, co je filipojakubská noc. Popisovali

postavu čarodějnice a kreslili ji. Míchali kouzelné nápoje z krve kobry a přidávali samé dobroty - žabí žaludky, žízalky, sušené brouky, kobyly, netopýry a hadí ocásky. To byla dobrota! Aby byli dokonalí, svůj šat ozdobili vyrobeným pavoukem i s pavučinou.

Pak už všichni vyrazili do školky, kde na ně čekala jedna čarodějnice. Nemohla se prý dočkat večera, a tak skončila na školkové zahradě. Tropila lidem jen samé neplechy, proto musela být potrestána. Skončila na hranici a její duše odletěla vysoko do oblak...

DEN ZEMĚ

Ivana Staňková

Den Země je den věnovaný Zemi, který se každoročně slaví 22. dubna. Tento svátek je ovlivněn původními Dny Země, které se konaly při oslavách jarní rovnodennosti 21. března a oslavovaly příchod jara. V moderním pojetí jde o ekologicky motivovaný svátek, upozorňující lidi na dopady ničení životního prostředí.

Také v naší škole jsme tento den chtěli strávit nějak netradičně a hlavně tak, abychom si všichni uvědomili, co pro nás příroda a čisté životní prostředí znamenají. Ve vyučování si děti o tomto svátku povídaly, luštily tajenky, tvořily si krás-

né zápisy o Dni Země do sešitů... A pak se už připravovaly na soutěžení. Čekala na ně čtyři stanoviště – Voda, Půda, Vzduch a Slunce. Utvořily si čtyři týmy, jejichž prvním úkolem bylo dát si jméno. Na start pak vyrazili Zemáci, Planeta,

Země a Uklízeči. Rozběhli se po škole a pustili se do plnění úkolů:

VODA - čištění studánky – vysbírej z kruhu všechna víčka, nech jen modrá, pojmenuj obrázky jarních květů, ozdob

je rámečky z kamínků a kaštanů

PŮDA - likvidace odpadu – tříd' PET lahve, víčka, papírové koule, plechovky, běhej slalom mezi PET lahvemi s kaštanem na pálce, přenášej do nádoby

SLUNCE - slunce je život - postav sluníčko z víček, vyřeš vědomostní kvíz

VZDUCH - bez vzduchu, bez dechu – zadrž co nejdéle dech, foukej brčkem pingpongový míček na určené místo

Posledním úkolem bylo vytvořit erb nebo znak svého týmu. Vyhodnocení bylo napínavé, některé týmy měly mezi sebou rozdíl jediného bodu.



Nejlepšími se nakonec ukázali kamarádi z družstva Planeta. Všichni soutěžící byli odměněni magnetkou s připomínkou dnešního dne, vítězové dostali

ještě další drobné dárečky. A ten pocit, že jsme slavili společně s miliardou lidí ve 175 státech světa...

BESEDA S MYSLIVCEM

Mgr. Jana Láchová

Pan Petr Kotovic z Českého mysliveckého svazu nám ve Slavkovicích příjemně zpestřil hodiny prvouky a přírodovědy. Připravil si pro nás a pro děti z mateřské školy besedu o volně žijících lesních a polních zvířatech v našem blízkém okolí.



Kromě obrázků nám donesl ukázat některé svoje trofeje - vycpané hlavy srnce, muflona,

bažanta, kůže lišky a jezevce, parůžky a lebky. Naučili jsme se něco málo z myslivecké

mluvy – oči jsou světlá, uši slechy, tlama je svírák, ocas u zajíce pírkó, ocas jelena a muflona je kelka, jezevec má štětec, krvi se říká barva. Už víme, co jsou běhy a co spárky. Myslivci musí ulovit za rok předem určený počet zvířat, musí mít povolenku k lovu a lovit smí jen ve svém revíru.

Nedaleko Slavkovic na Mařatce se usadili jezevci – je těžké je prý ulovit, protože jejich nora je až 5 metrů pod zemí. Také jsme se dozvěděli o škodlivosti černé zvěře – divoáků. Jsou přemnoženi a starosti dělají zemědělcům. Nemusíme se bát, že potkáme velké

muflony při sbírání hub, utekli by do bezpečí, aniž bychom je zahlédli. Zajímavá pro všechny byla informace, že muflon nemá parohy, ale rohy vytvořené ze ztvrdlé kůže.

Pan Kotovic měl s sebou na ukázkou i lovecké zbraně, patrony a náboje - tím potěšil naše kluky. Mohli si je vzít do ruky, byli překvapeni, jak jsou těžké.

Děkujeme panu Kotovicovi za poučnou a zajímavou besedu a přejeme mnoho velkých úlovků.



PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 80 – květen 2015

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová, Kristina Poullová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

Číslo 80 vyšlo 20. května 2015 v nákladu 35 výtisků